

๘๘๘ หนวดมด บุ บุญทิศา แก้วถื่นดง

หนูดีมีดี

เรื่องและภาพ : บุญทิศา แก้วถิ่นตง

การ์ตูนแนวครอบครัวสำหรับเด็ก 12 ปีขึ้นไป

ต้นฉบับวรรณกรรมสำหรับเด็กนิพนธ์ ประจำปีการศึกษา 2567

ผลงานสร้างสรรค์ในรายวิชา วด 451 วรรณกรรมสำหรับเด็กนิพนธ์

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวรรณกรรมสำหรับเด็ก

ศูนย์การศึกษาระดับปริญญาตรี คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาจารย์ที่ปรึกษา : อ.ดร. พิชญานี นิลรุ่งวัฒนา

ขอขอบคุณ : อ. อัจฉรา ประดิษฐ์

ผศ. รพินทร (ณ ถกลาง) คงสมบุญณ์

อ.ดร. ถันยา พิทยาพิทักษ์

อ. อนุสรา ดีไหว้

ช่องทางติดต่อ

โทรศัพท์ : 064-8457351

อีเมล : boontita1806@gmail.com

คำนำ

ภาพจำของเด็กออทิสติกในใจของผู้อ่านเป็นอย่างไร เป็นเด็กอัจฉริยะ เป็นพวกสุดโต่งในด้านใดด้านหนึ่ง หรือเป็นเด็กมีดমন ปลีกตัวออกจากสังคม เชื่อว่าคำตอบคงมีหลากหลาย ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของแต่ละคน แต่ในฐานะที่ผู้เขียนเป็นพี่สาวของ 'หนูดี' เธอมาได้เป็นเช่นนั้น

หนูดีเป็นเด็กธรรมดาคนหนึ่ง ร่าเริง ชอบเล่นสนุก มีความคิดสร้างสรรค์ มักทำให้ครอบครัวประหลาดใจอยู่เสมอ ซึ่งสิ่งนั้นเองที่ทำให้ทุกคนรักในตัวตนของ หนูดี และเป็นแรงบันดาลใจให้ฉันวาดการ์ตูนเรื่องนี้

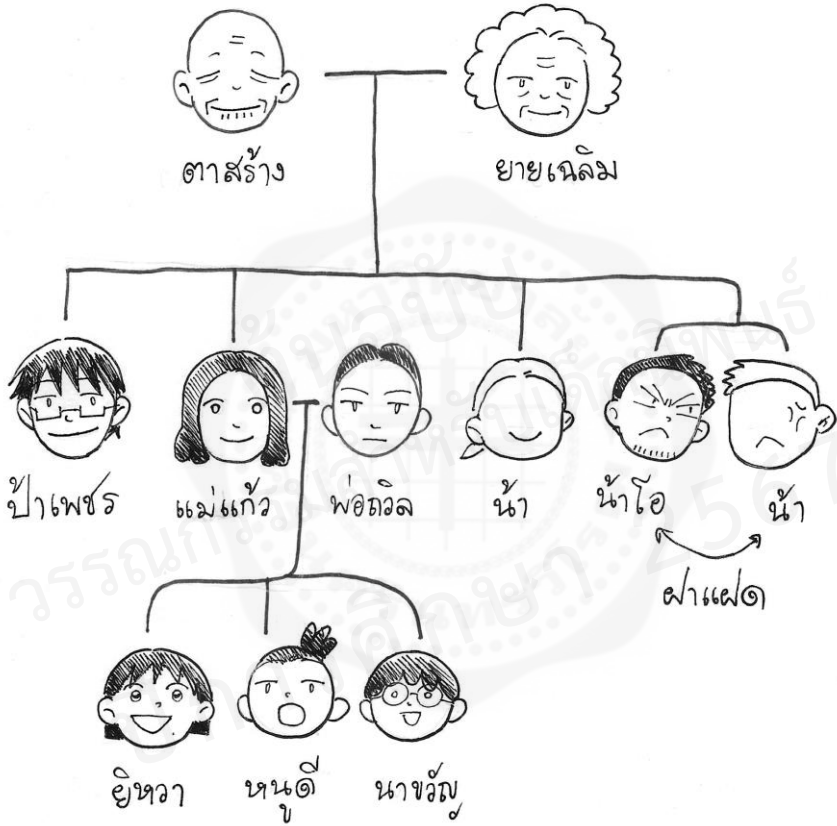
อย่างไรก็ตาม การ์ตูนเรื่องนี้ไม่มีเจตนาเหมารวมเด็กออทิสติกทุกคนว่า ต้องมีลักษณะเหมือนหนูดี เพราะเรื่องราวนี้เขียนขึ้นจากประสบการณ์ของฉันกับ ครอบครัวเท่านั้น อีกทั้งเด็กออทิสติกแต่ละคนมีจุดเด่นและข้อจำกัดแตกต่างกัน ขอให้ผู้อ่านพึงระลึกในข้อนี้ไว้ด้วย

หวังว่าการ์ตูนเรื่องนี้จะทำให้เข้าใจเด็กออทิสติกมากขึ้น แม้เพียงเล็กน้อย ก็ยังดี

บุญทิตา แก้วถินดง

22 มิถุนายน 2568

ผังครอบครัว

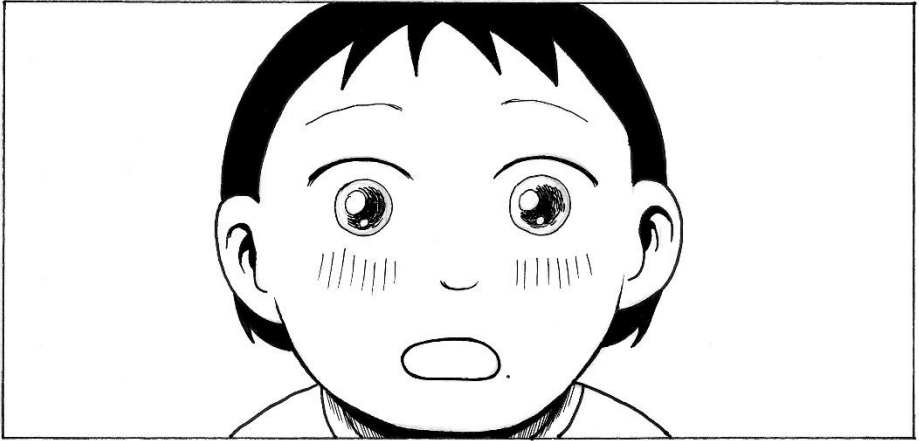
สารบัญ

ชวนเล่น	2	อยู่ที่เดิม	79
น้องเป็นอะไรกันแน่	4	หน้าต่างบานเลื่อน	81
การเดินทางของเด็กออทิสติก	6	เฮ้! ไครซอน (1)	83
กิจกรรมปรับพัฒนาการ	12	เฮ้! ไครซอน (2)	84
เข้าโรงเรียน	18	ยอดนินจา	85
แบบนี้แหละดีแล้ว	23	ภารกิจสำคัญ	88
หมุนมือหมุนตัว	26	สวนน้ำสวนตัว	97
ถีนนี่ใครใหญ่	28	เคี้ยวกรำ	99
หนูดีกับเรื่องลึกลับ	29	ความหวัง	104
เสียแล้วไม่กลับคืน	30	ระหว่างทางกับความจริง	108
หนูดีกับการเป็นพี่	33	ทลาย	115
ปรมาจารย์ประจำบ้าน	34	บทส่งท้าย	125
ความเชื่อ (1)	36		
ความเชื่อ (2)	37		
สระยาง	38		
ไม่น้อยหน้า	41		
คาบวิชาพละ	43		
ทริปครอบครัว	50		
ชีวิตใหม่	59		
ปฐมบทแห่งวัยรุ่น	62		
เห็ดดับเต่า	64		
ศัตรูตัวฉกาจ	66		
ไขความลับ	67		
วิจารณ์ผิด ชีวิตเปลี่ยน	70		
ภาษาหนูดี 101	75		

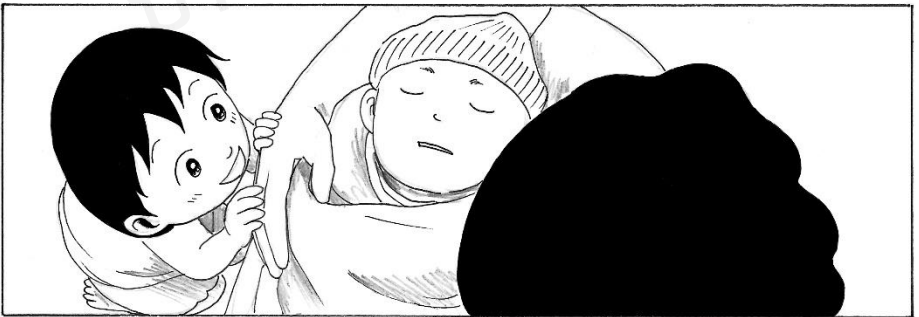

ภาค 1

อนุบาล

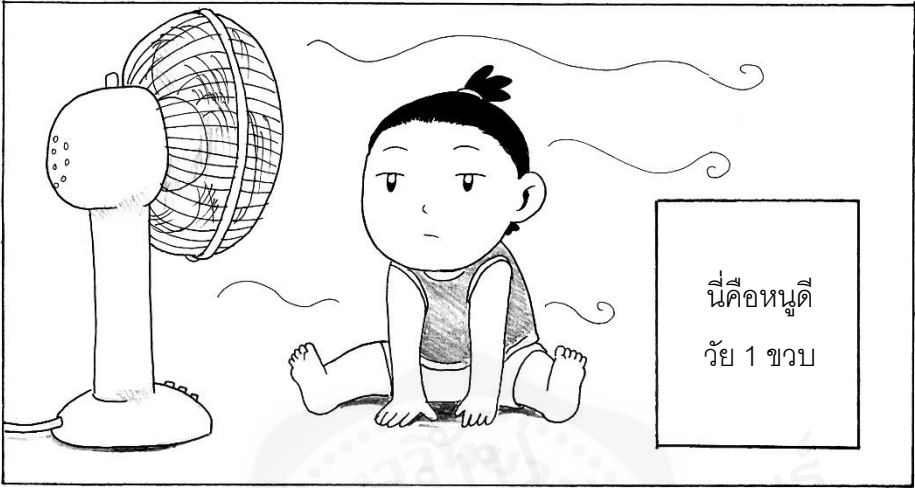

น้องสาวคนแรกของฉันชื่อหนูดี

และหนูดีจะทำให้ชีวิตฉันเปลี่ยนไปตลอดกาล

ตอน ชวนเล่น

นี่คือหนูดี
วัย 1 ขวบ

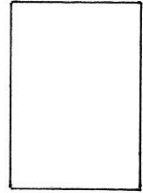
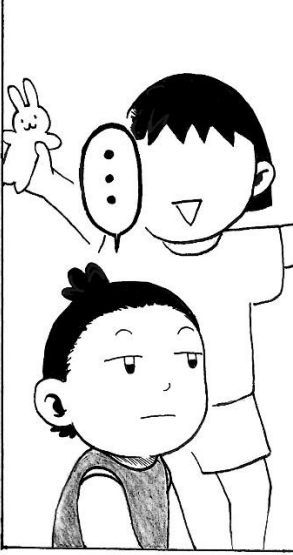

หนูดี!

มาเล่น
กับพี่สิ
!

ส่วนนี่คือ
ยิหวา
วัย 3 ขวบ

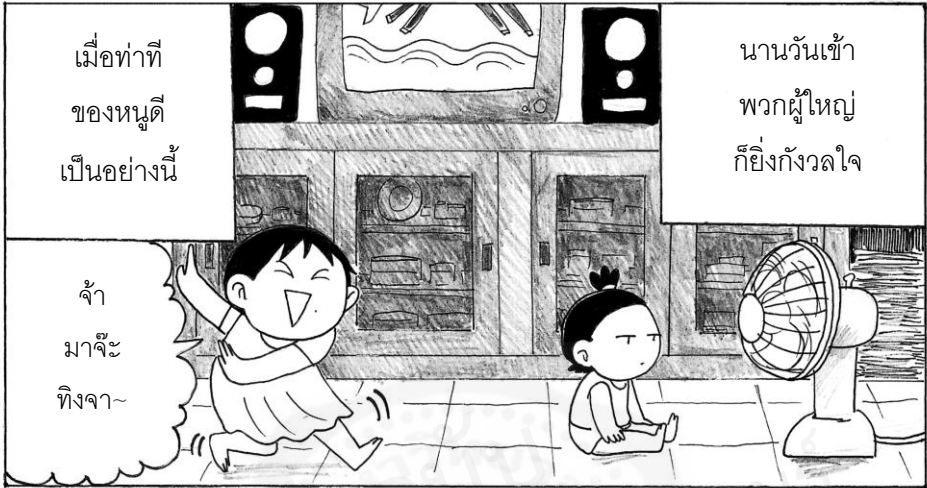

ใจจะแนนซี
ไปกินเค้ก
ที่บ้านฉันไหม?

ได้สิจะ!
ตาต้าใจดี
จังเลย

ยิวา
วัย 3 ขวบ
มักจะเล่น
คนเดียวเป็นประจำ

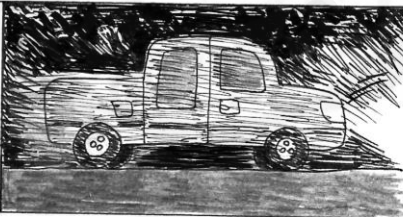
ตอน น้องเป็นอะไรกันแน่

หนูดี
หนูหนวก

ข้อสมมติฐานนี้
มีความเป็นไปได้
สูงมาก

พ่อแม่จึงพาน้อง
ไปหาหมอ
เพื่อพิสูจน์

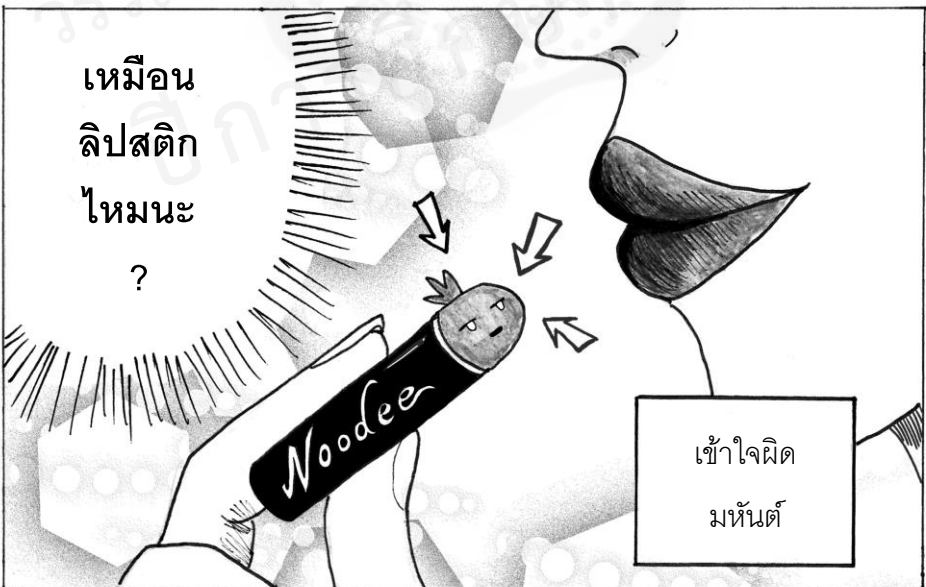

ซึ่งเราได้ข้อสรุปว่า...

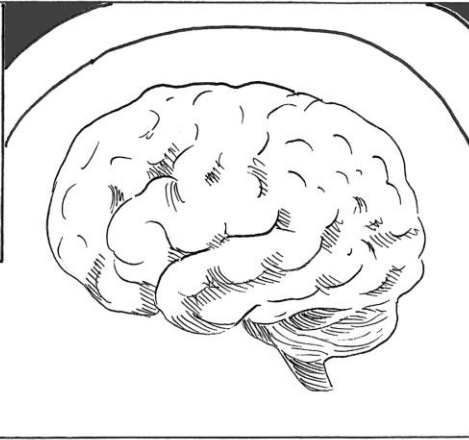
หนูน้อง
ปกติดีค่ะ

เอ๋!?

ตอน การเดินทางของเด็กออทิสติก

ฉันมารู้
ทีหลัง
ตอนโต

ว่าออทิสติกเป็น
ภาวะที่เกี่ยวข้อง
กับความผิดปกติ
ในสมอง

ยังไม่มีใครรู้
ว่าทำไม
จึงเกิดภาวะนี้

มีปัญหา

ขณะคลอด?
พันธุกรรม?

แม่ป่วย

ขณะตั้งครรภ์?

มันเกิดขึ้นอย่างไร
หรือเกิดขึ้นเมื่อไร
ในช่วงพัฒนาการ
ของเด็ก

อ้อ ๆ

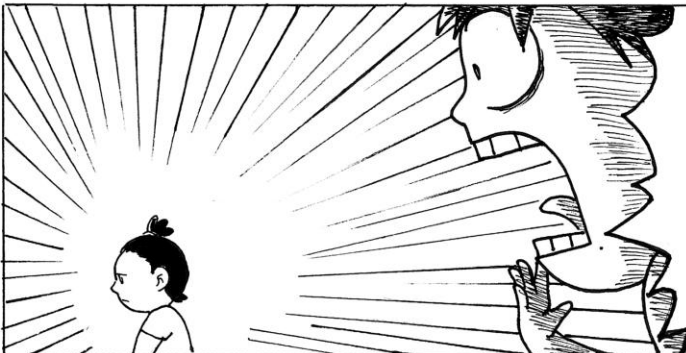
ไซปริศนา
ของฉันให้ได้สิ

คุณหมอ
ทั้งหลาย

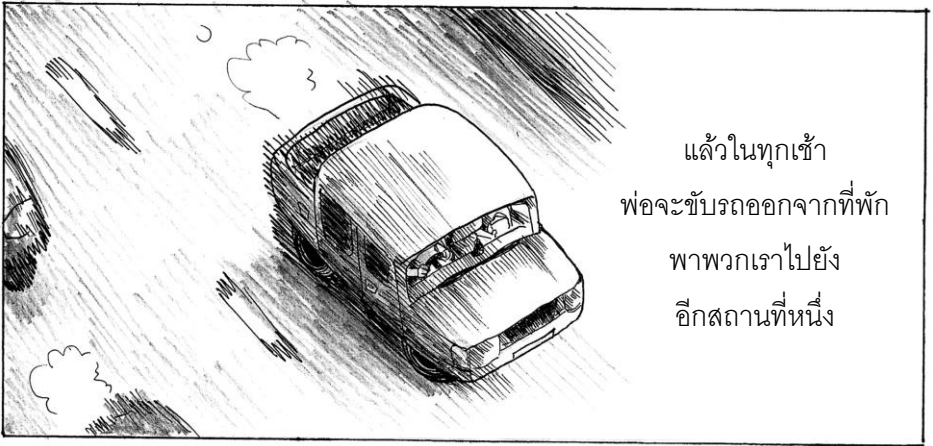
หน้อย
ฝากไว้ก่อน
เถอะ!

เด็กออทิสติกเมื่อยังเล็ก
จะไม่พูดหรือพูดน้อย
เรียกแล้วไม่หัน
ไม่ค่อยเข้าหาคนอื่น

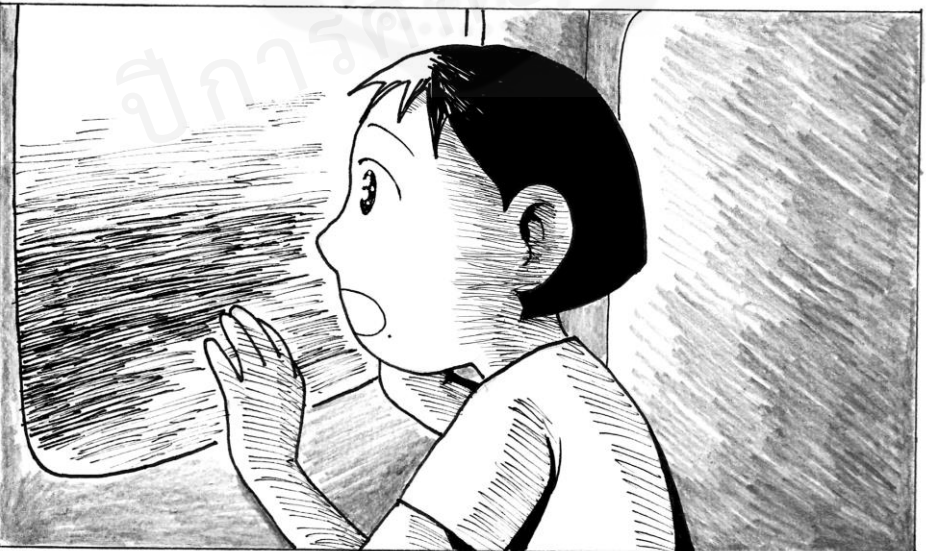
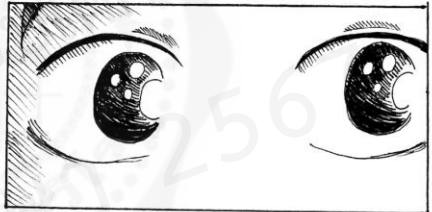
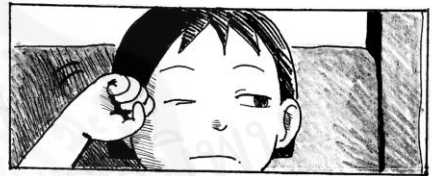
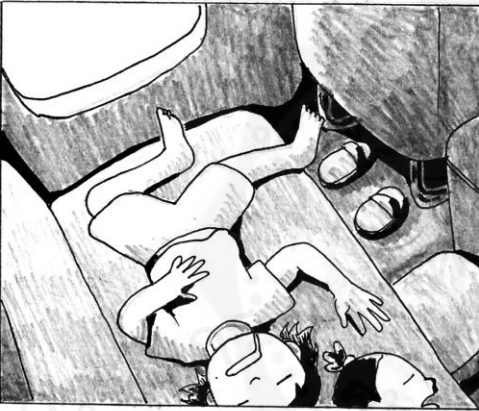

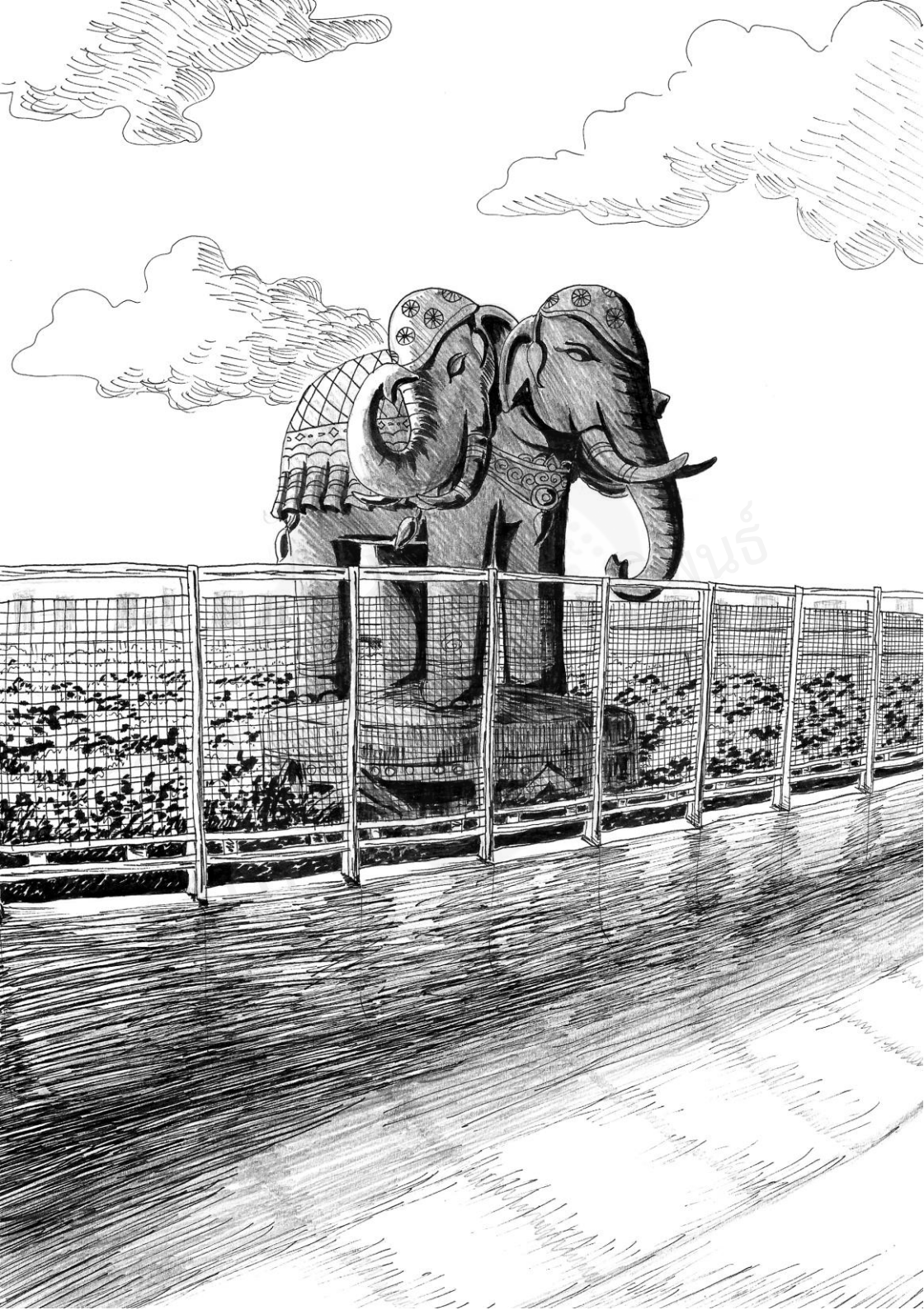
เหมือนกับ
ที่หนูดีเป็น
เป็บบเลย
นี่นา

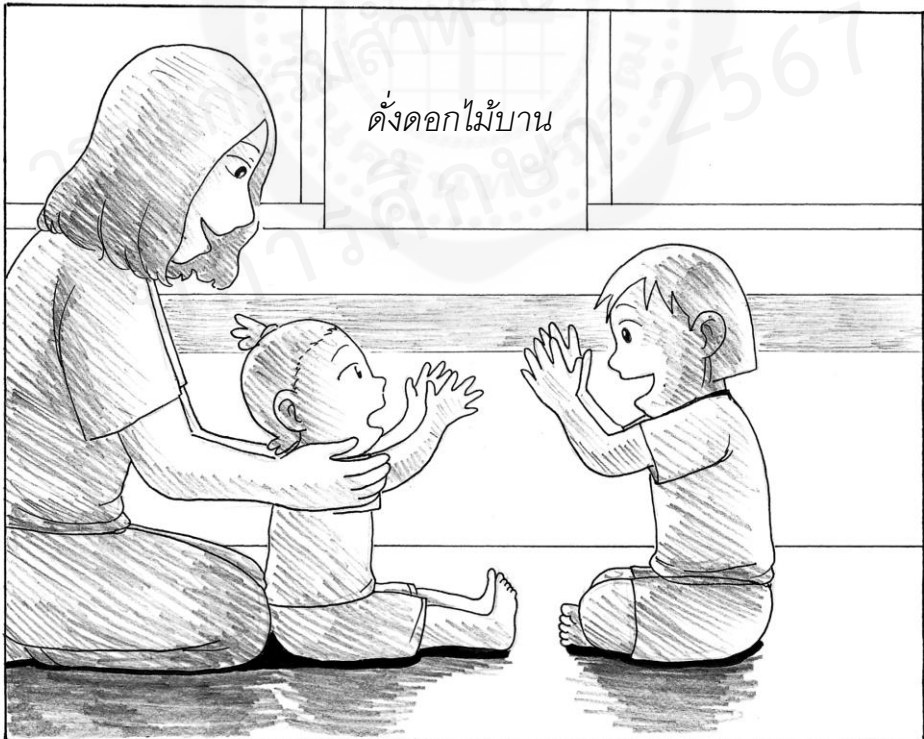
แล้วในทุกเช้า
พ่อจะขับรถออกจากที่พัก
พาพวกเราไปยัง
อีกสถานที่หนึ่ง

ตอน กิจกรรมปรับพัฒนาการ

ช่วงเช้า
แม่จะพาน้อง
ไปหาหมอ
ที่ห้องฝึก

สวัสดีค่ะ
คุณแม่

เชิญข้างในเลยคะ

ขอบคุณ
นะคะ

มาเดินกันหน่อย
ดีไหมเดี๋ยวกๆ

กร๊อด!

ฮึ้นแน่
ขอบล่ะสิทำ

การเดินจะช่วย
ฝึกสมาธิ
ช่วยให้เข้าใจ
คำสั่งง่ายๆ

รวมถึงเป็น
การเปลี่ยน
บรรยากาศ
อีกด้วย

กำมือฮึ้น
แล้วหมุน
หมุน~

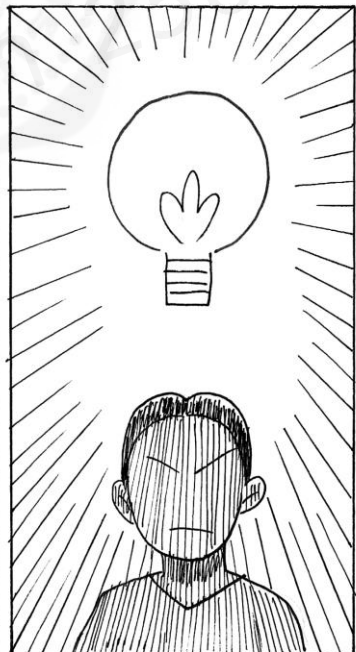
ต่อไป
มานวดกันนะ

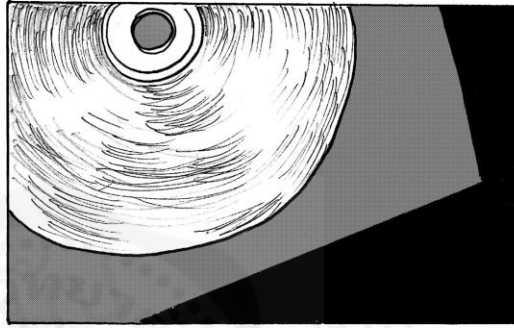
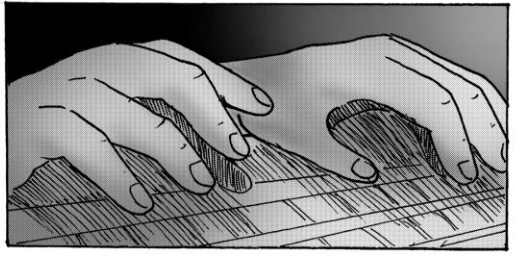
?

ตอน เข้าโรงเรียน

พ่อเห็นว่า
กิจกรรมที่หนูดีทำ
น่าจะเอามาใช้กับ
เด็กอนุบาลที่
โรงเรียนของพ่อได้

ด้วยเหตุนี้
ฉัน หนูดี
กับเพื่อน ๆ
ในโรงเรียน
ที่พ่อบริหาร

กำมือขึ้น
แล้วหมุน
หมุน~

เลยได้ทำ
กิจกรรมเหมือนที่
รพ.ยุวประสาทฯ
ทุกวัน

วิทยาลัย
วรรณกรรมสำหรับเด็ก
ศึกษาศาสตร์
ปีการศึกษา 2567

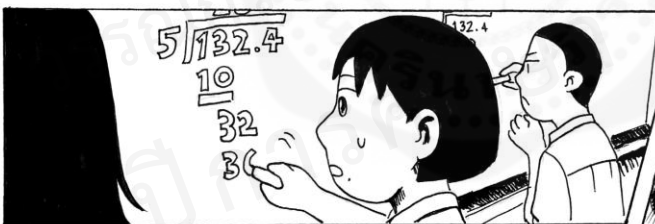
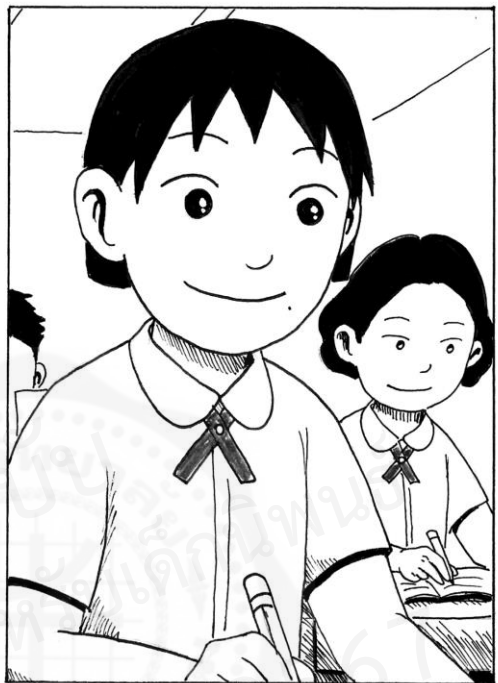
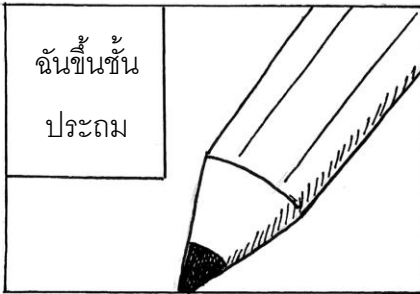

ภาค 2

ประถม

ตอน แบบนี้แหละดีแล้ว

บางทีการที่น้อง
มันใจและพอใจ
กับการทำ
สิ่งเดิม ๆ ได้ดี

แม่ว
ล่อง
เมี้ยว ๆ

เป็นอะไรล่ะ
เด็ก ๆ
ทำไมไม่ค่อย
เต้นเลย

ย่ะฮ่า ๆ

ดูพี่ดีสิ
เต้นทุกวัน
ไม่เห็นเบื่อ

มาเต้นกัน
เถอะน่า

นั่นอาจเป็น
เรื่องดีแล้วก็ได้

เด็กออทิสติกบางคนจะมีพฤติกรรมเด่นชัดหลายอย่าง
บางคนมีแค่บางอย่าง บางคนมีทุกอย่างตามนี้

มีภาษา
ของตัวเอง

?????

พูดซ้ำ
พูดไม่ชัด

ซ้ำ... ไต๋ม

ชอบจ้องมอง
ของที่หมุนได้

ชอบหมุนมือ
ชอบหมุนรอบ
ตัวเอง

ซำ ๆ ซำ ๆ

เวลาหนูดี
ไปเที่ยว

88

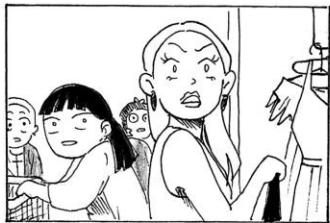
70

หนูดีก็จะ
เป็นตัว
ของตัวเอง

มานี่เร็ว!

ขอโทษ
ด้วยนะคะ!

ถ้าเจอเด็กแบบนี้
ช่วยเข้าใจหน่อยนะ

ตอน ถิ่นนี้ใครใหญ่

นอกจากหนูดีจะเป็นพี่ใหญ่สุด
ในหมู่เด็กอนุบาลแล้ว

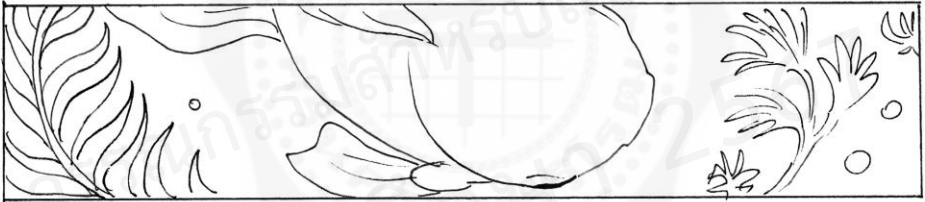
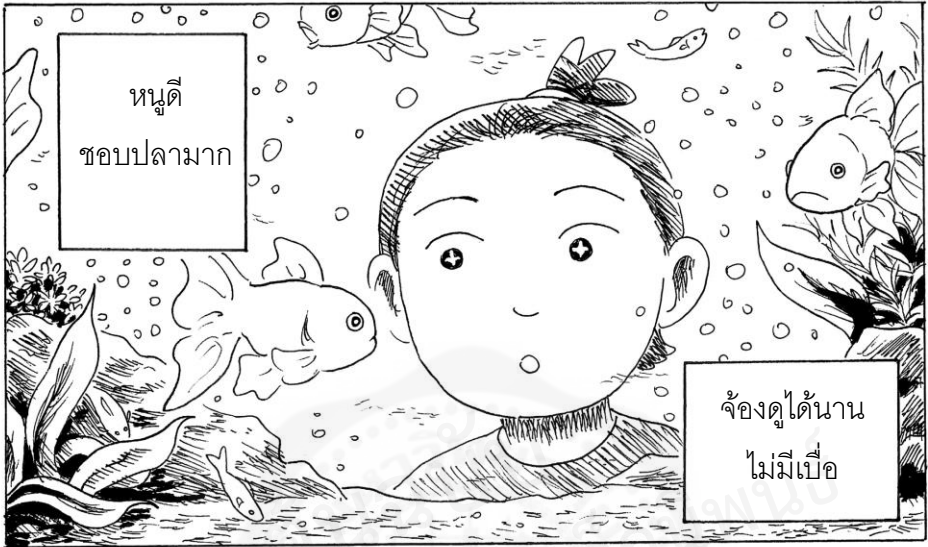
บรรดาเด็กโตกว่าก็มักเข้ามา
ทักทาย หรือเล่นด้วยบ่อย ๆ

กลายเป็นว่า
ทุกคนเอ็นดู
หนูดีกันหมดเลย

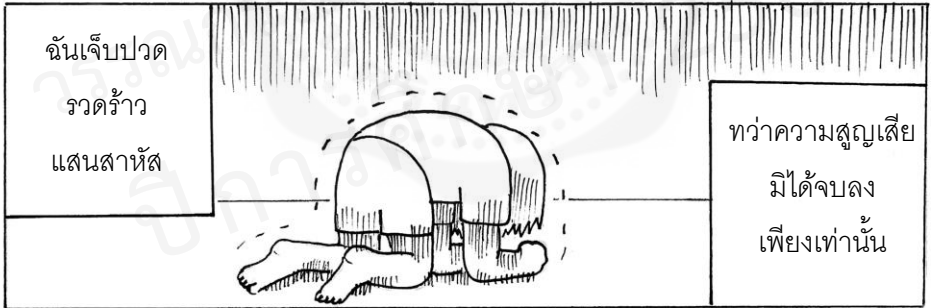

ตอน หนูดีกับเรื่องลึกลับ

ตอน เสียแล้วมิกลับคืน

ฉันทเจ็บปวด
รวดร้าว
แสนสาหัส

ทว่าความสูญเสียดัง
มิได้จบลง
เพียงเท่านั้น

หลาย
เดือน
ต่อมา

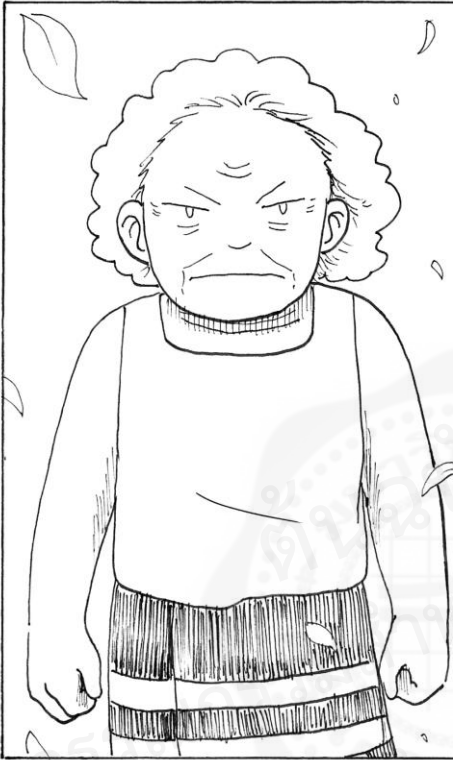

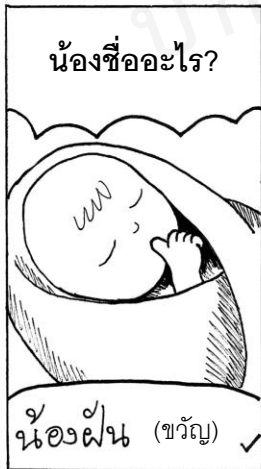

ตอน หนูดีกับการเป็นพี่

ตอน ปรมาจารย์ประจำบ้าน

ตอน ความเชื่อ (1)

วันหนึ่ง
ฉันได้รู้ว่า...

ไม่มีวิธีการ

ขอทิสติก
ไม่ใช่สิ่งที่
จะรักษา
ให้หายได้

ถึงกระนั้น...

สารุ

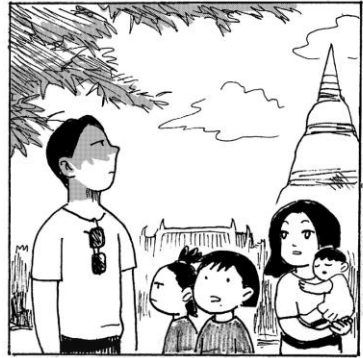
ขอให้
หลานอิจัน
หายเป็นปกติ
ด้วยเถิด!

สารุสิดี
จะได้หายไว ๆ

ธูจ่า

ความเชื่อของยายก็ไม่เคยสั้นคลอน

ตอน ความเชื่อ (2)

ตอน สระยาง

วันสงกรานต์
น้ำซ็่ของ
บางอย่างมาฝาก

ไปเรียกน้อง ๆ มาเล่นน้ำ
ด้วยกันเร็วหว่า

คะ!

สวรรค์ทรงโปรด

เรารอดตาย

จากน้ำร้อนแล้ว!

อ่า...

อ้าว!

รีบมา
เร็ว-

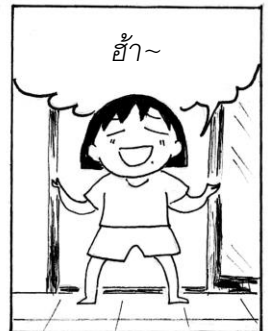

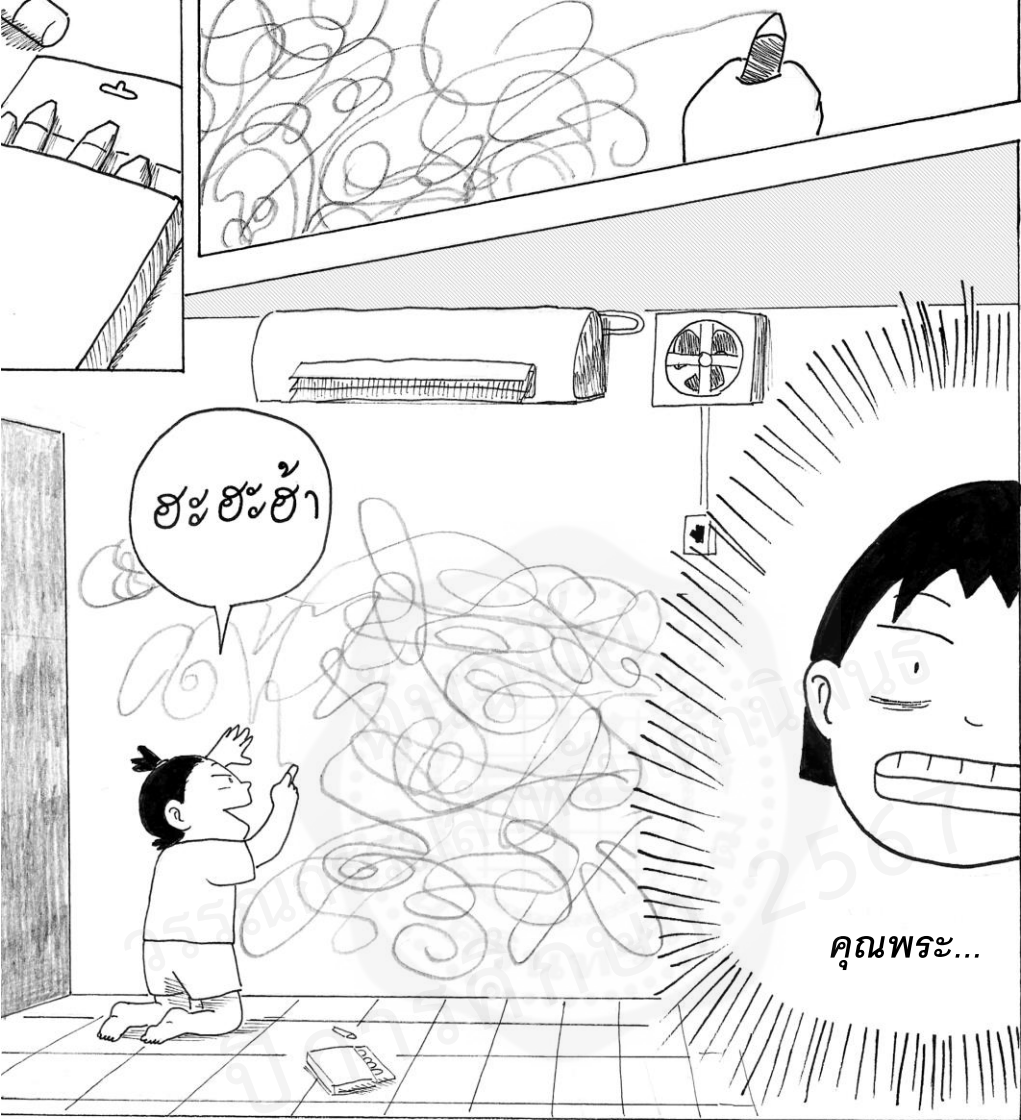

เราเล่นด้วยกันจนตัวเปียๆ

ตอน ไม่น้อยหน้า

ตอน คาบวิชาพละ

ทุกวันพุธตอนเย็น เด็กนักเรียนทุกชั้นจะมาออกกำลังกายด้วยกันกลางแจ้ง

พอจบคาบพลະ
ฉันกับหนูดี
จะไปนั่งรอพ่อ
เลิกงาน

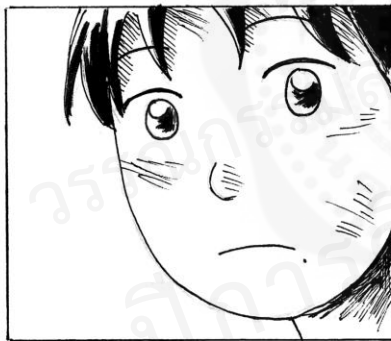
ไปสนามเด็กเล่นกัน

เย็น

เล่น

อ้าว
ผอ.ถวิล
ยังไม่กลับ
อีกหรือ?

ยังคะ
ครู

งั้นหรือ

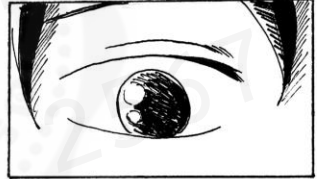
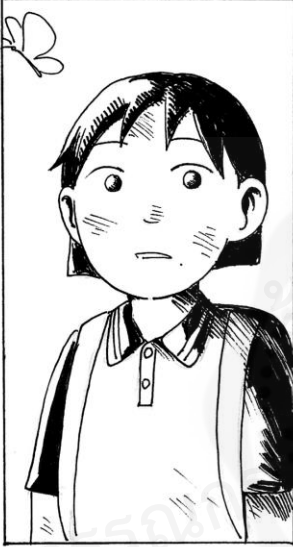
นี่คือครู
ประจำชั้น
ของฉันเอง

เธอดูแล
น้องตลอด
เลยสินะ

ใช่ค่ะ

แล้วเธอเหนื่อยไหมล่ะ?

ก็มีเหนื่อยบ้าง
เหมือนกันค่ะ

พอดีต้อง
รับผิดชอบ
หลายอย่าง...

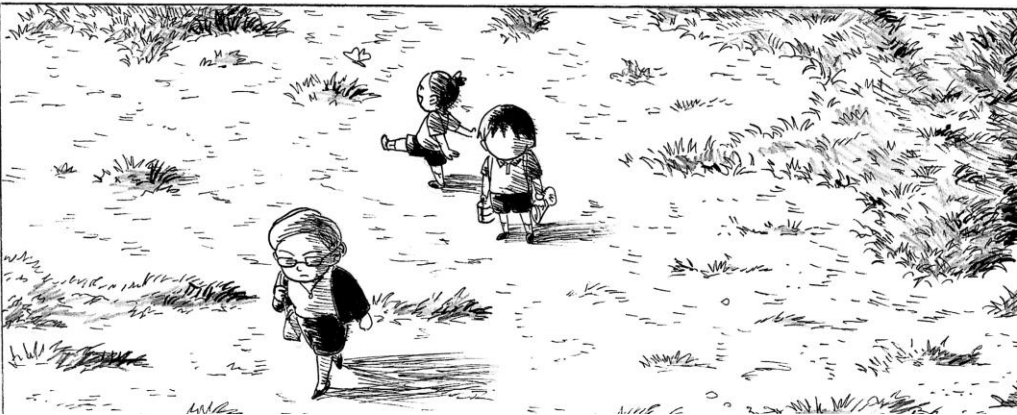
ใช้ไม่ได้

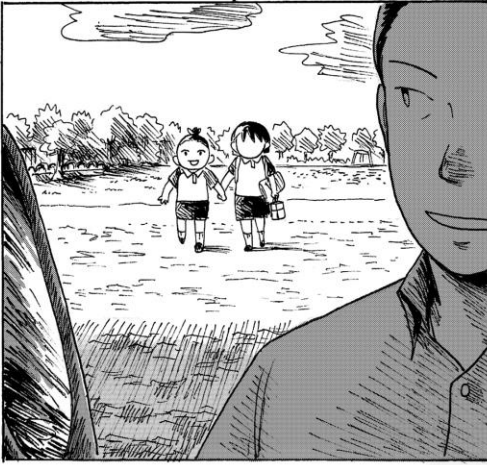

ไม่มีพี่คนไหน
เขาบอกว่า
เลี้ยงน้องเหนื่อย
หรือกนะ

เธอเป็นพี่
ประสาอะไรกัน

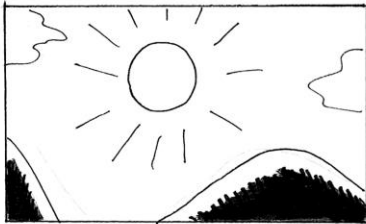
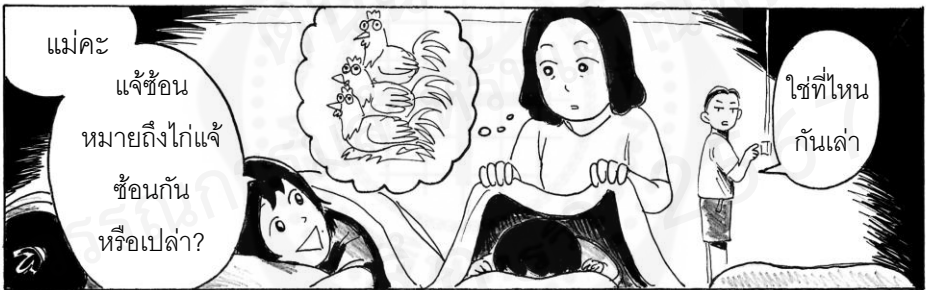

ฉันเป็นพี่สาว
ที่ยังไม่ดีพอจ้ะเธอ

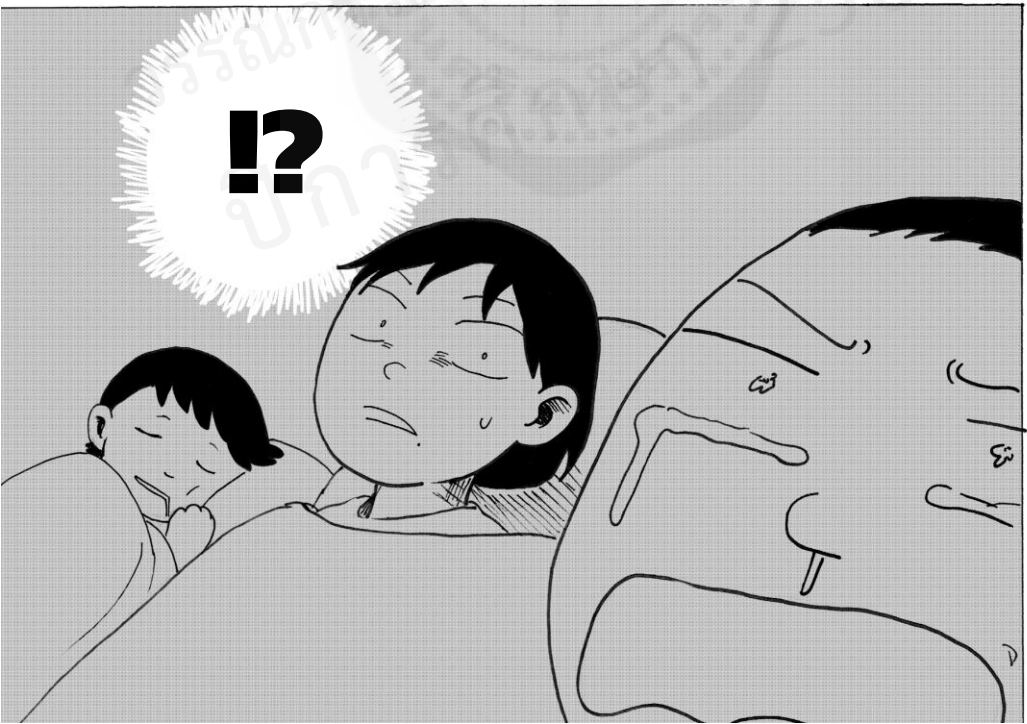
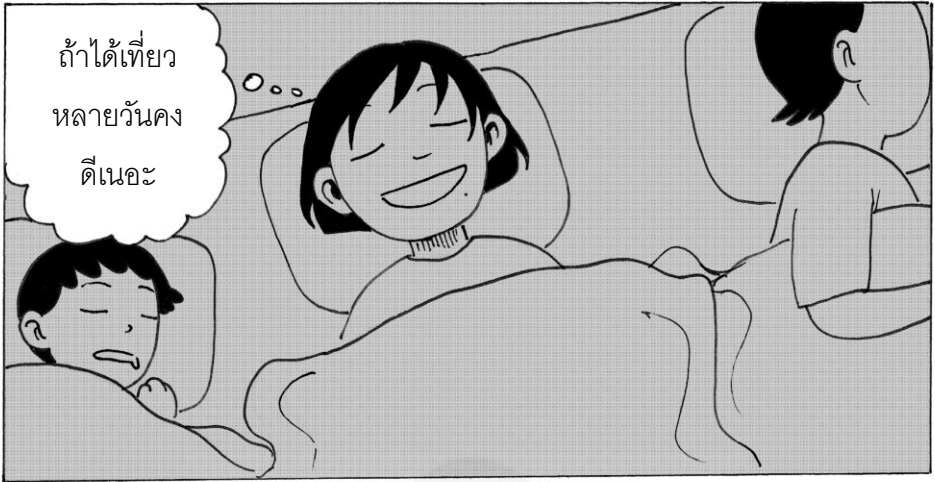
ตอน ทริปรอบครัว

อ่า...
ปิดเทอม
ที่ไผ่ฝั้น

อุทยานแห่งชาติ

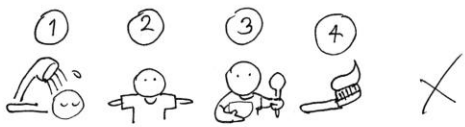
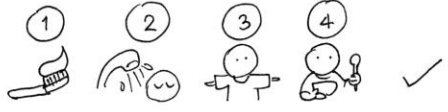

ลักษณะสำคัญ
ของเด็กออทิสติก
ข้อแรก

คือความ
ไม่ยืดหยุ่น

กิจกรรมใด ๆ ที่เคยทำได้
จะต้องเหมือนเดิมเสมอ

ห้ามเปลี่ยนแปลงเด็ดขาด

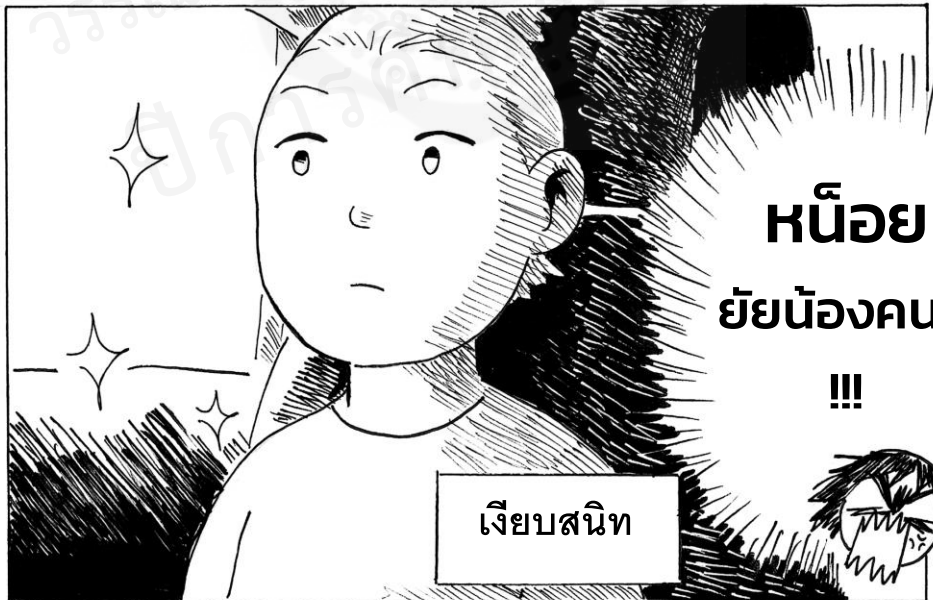
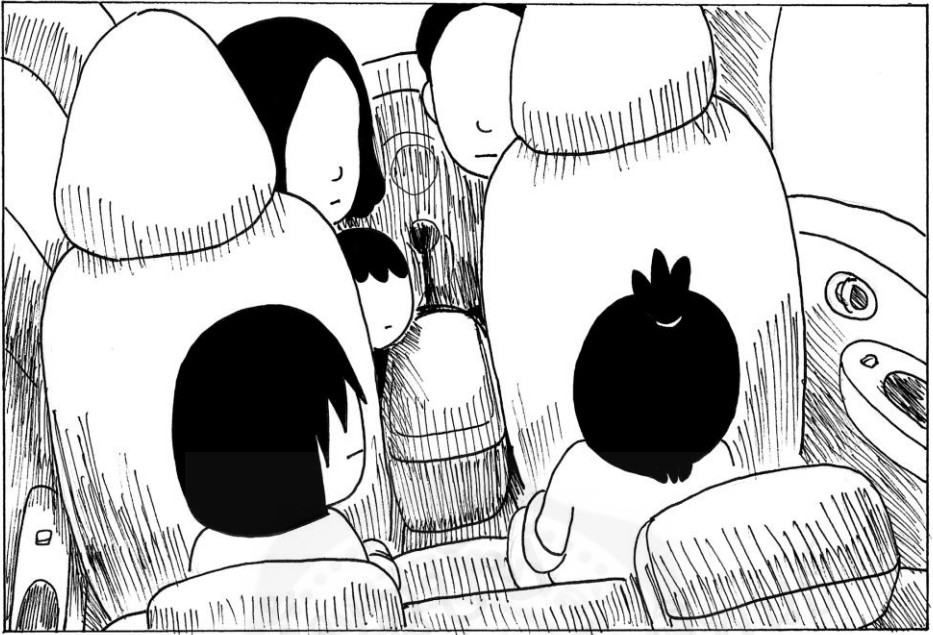
กรณีนี้
หนูดีไม่เคยค้างคืน
นอกบ้านเกิน
1 คืนมาก่อน

ดี...
ใจเย็น ๆ ...

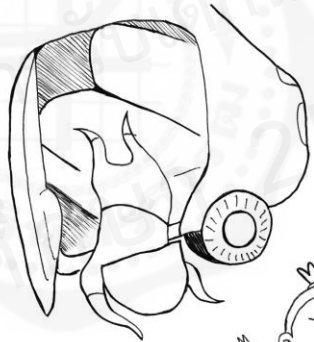
หากยอมรับไม่ได้
ก็ไม่ใช่เรื่องแปลก
แต่อย่างใด

วิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
วารณกรรมศึกษา
ปีการศึกษา ๒๕๖๗

ภาค 3

มัธยม

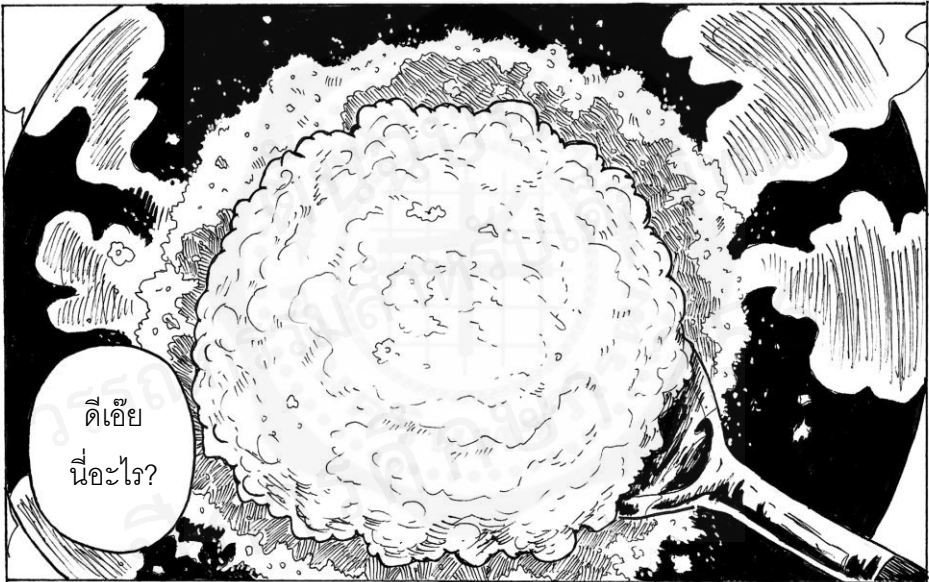
ตอน ชีวิตใหม่

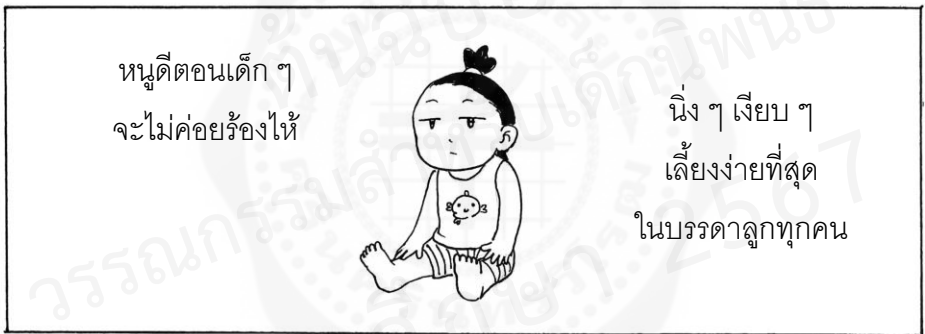
เพราะเมื่อน้องอายุ 11 ปี
พ่อต้องย้ายไปประจำ
ที่โรงเรียนอื่น

ทุกคนกังวลว่าถ้าน้อง
ไปโรงเรียนใหม่กับพ่อ
แล้วจะเกิดอะไรขึ้น

ตอน ปฐมบทแห่งวัยรุ่น

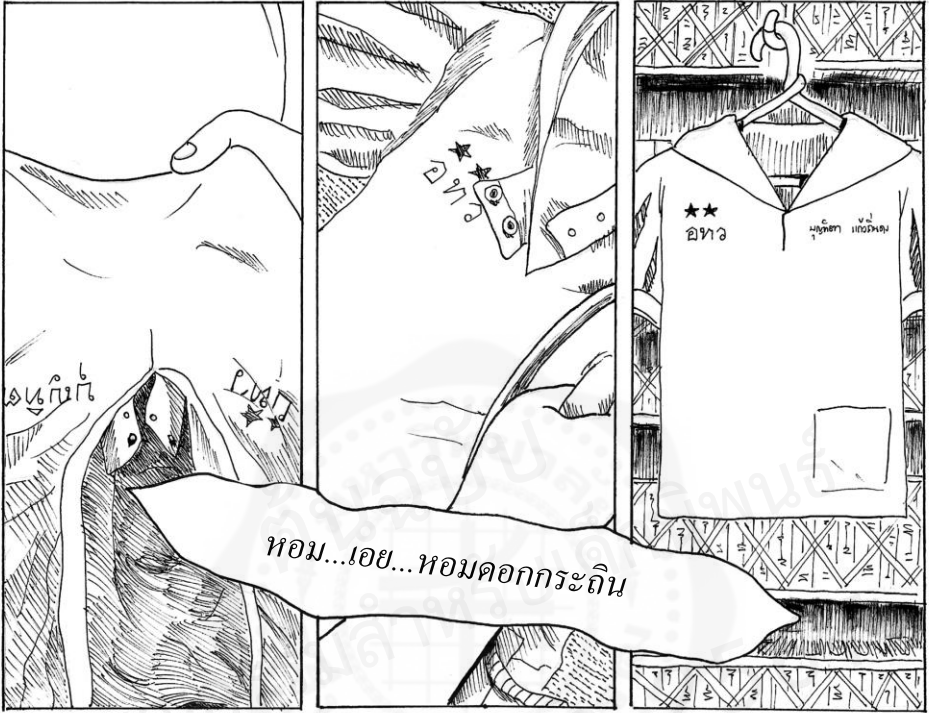
ฮ่าๆ

บ้านเทิงสิคะ

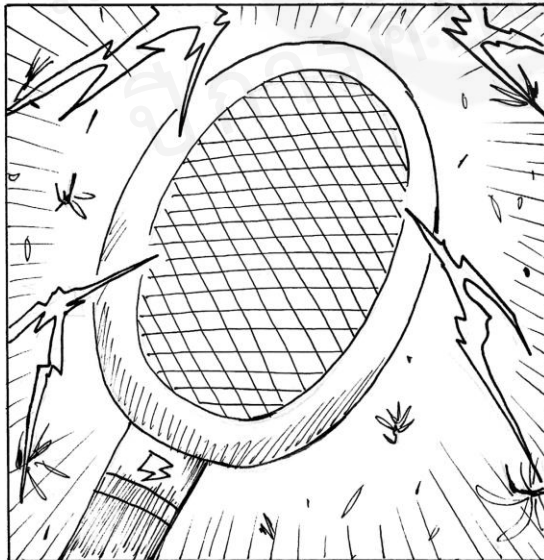
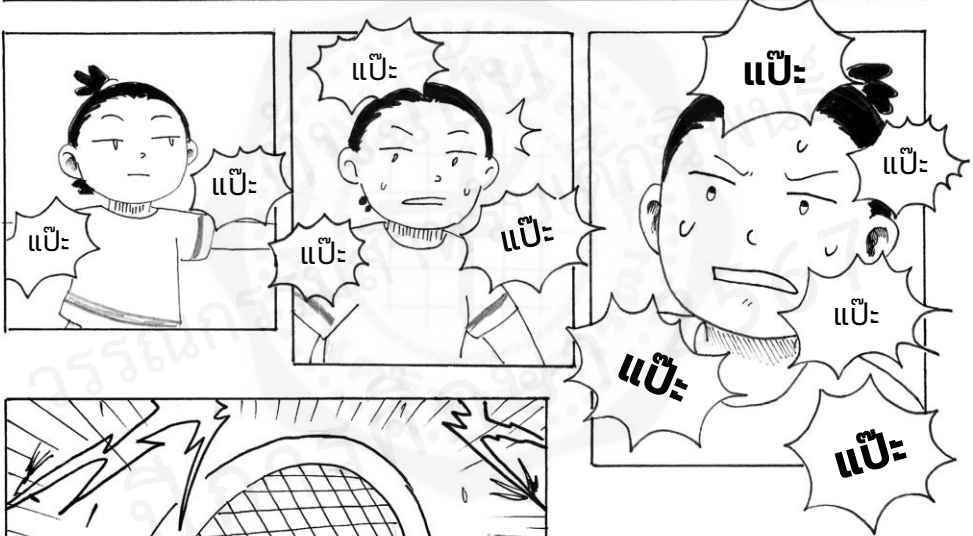
ฉันไม่ได้แค่น
อะไรวจริง ๆ

(?)

ตอน เห็ดตับเต่า

ตอน ตั้ตรูตัวนก

ฉันแปลว่าหนูหูดี
คงไวต่อเสียงมาก
สินะ

ไม่เอาไม้ตีมุง

ไม่เอาคนตะโกนใส่

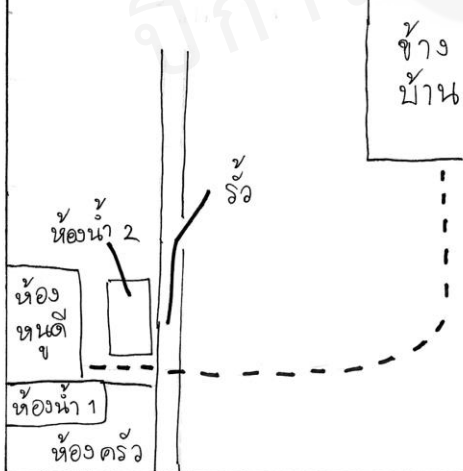

ไม่เอาหมาเห่า

ไม่เอาล้าไฟงงานวัด

แต่ถ้าพูดตามจริง
ถ้าฉันไม่ตั้งใจฟัง
ฉันไม่ได้ยินเสียงคนหกรอก

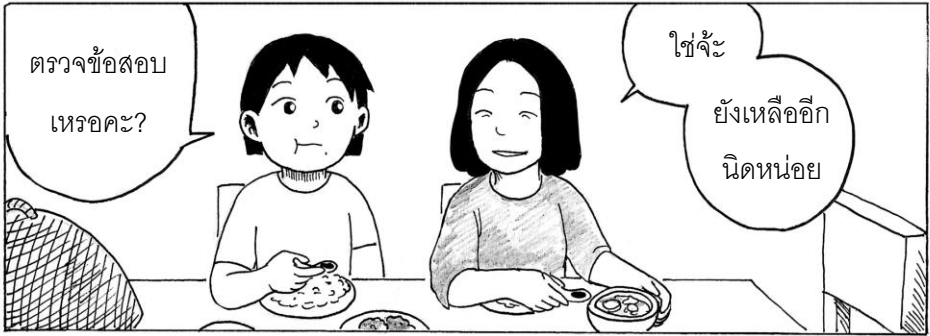

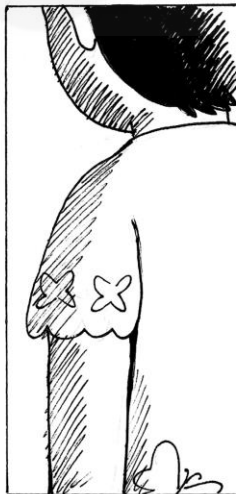
อะไรเนี่ย
นี่มันยอด
มนุษย์แล้ว!

พบความจริง
ฉันน่าเหลือเชื่อ
เข้าแล้ว

ตอน วิचारณ้พิต ชีวิตเปลี่น

ออกโยน!

(พ่อว่าหนูได้ยังไง!)

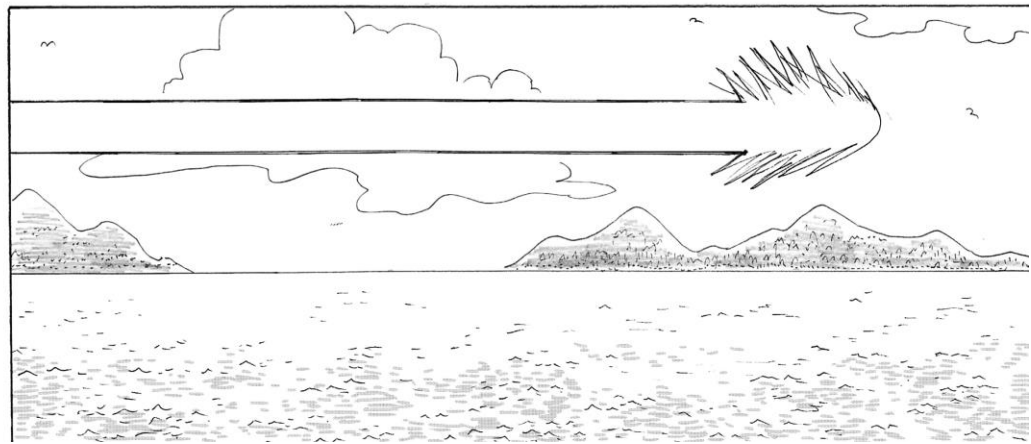
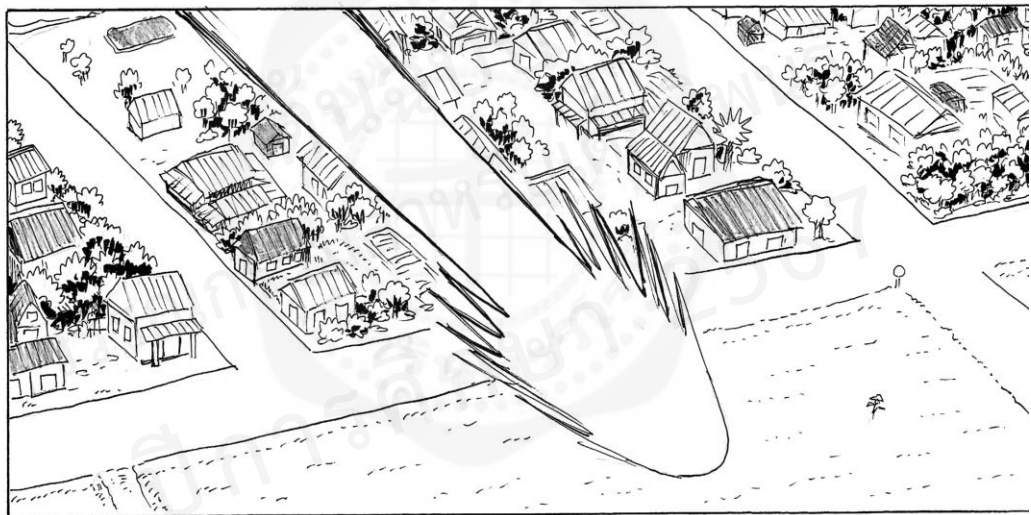
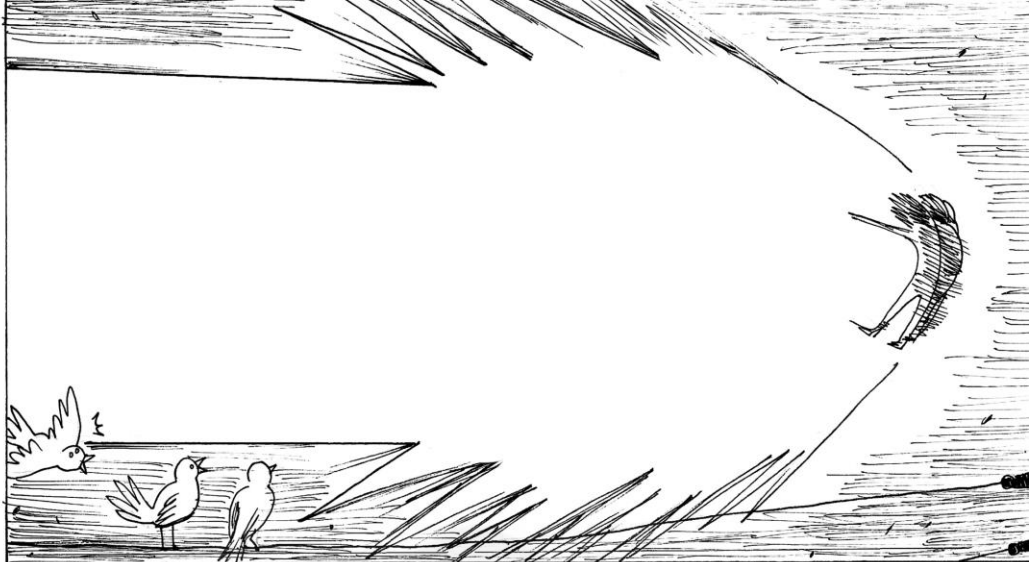
ชั้ม!

(หนุออกจะสวย!)

แยแล้ว
น้องกำลัง
จะ...

วรรณ

ตั้งแต่นั้นมา
พวกเราจะไม่
หยุดถึงการ
แต่งตั้งของหนูดี
ให้เจ้าตัวได้ยืน

ตอน ภาษาหนูดี 101

ส่วนคำนี้
สำคัญมากค่ะ

อ็อบโยน

=

โกรธแล้วนะ

พี่จะตะโกนคำนี้
พร้อมกับกระพือเท้า
ไปด้วย

ถ้าเกิด
เหตุการณ์แบบนี้
เราจะรอให้พี่เขา
สงบไปเองค่ะ

ส่วนคนที่พูดจาไม่คิดก็จะมี
จุดจบแบบพ่อแม่กับพี่หวานั่นเอง

แล้วทำไม
ฉันถึงโดนด้วย
ละเนี่ย...

ภาคต่อไป
จะมีคำ
เหล่านี้ด้วย

เป็นกำลังใจ
ให้พี่ ๆ หนู
ด้วยนะคะ

วิทยาลัย
วรรณกรรมสำหรับเด็ก
นเรศวร
ปีการศึกษา 2567

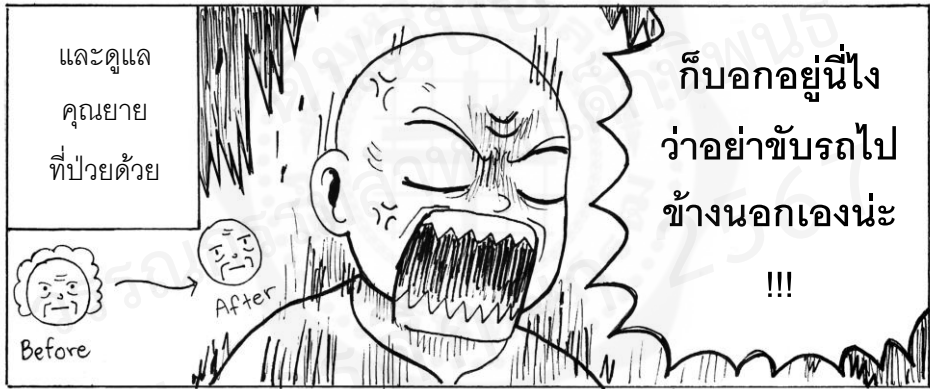

ภาค 4

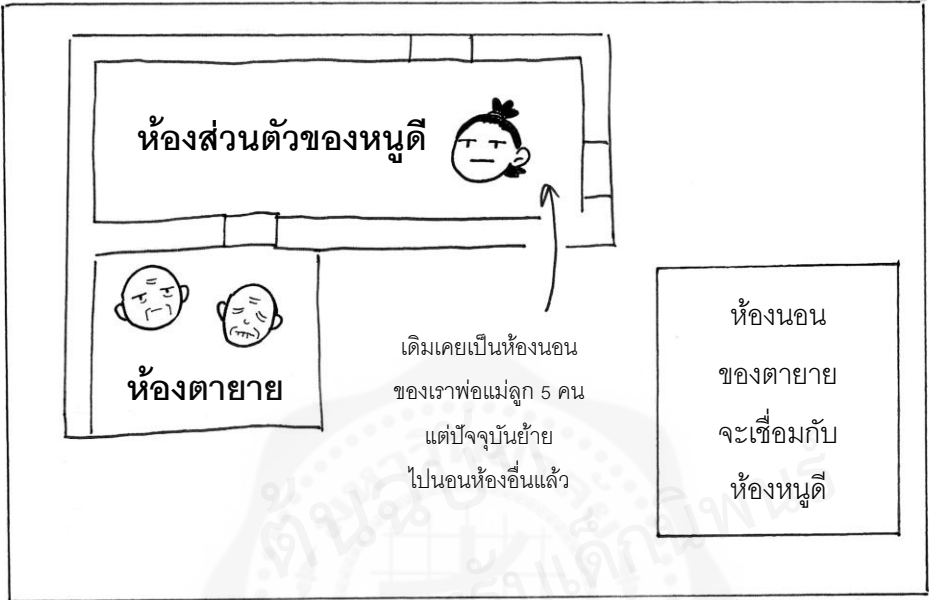
มหาวิทยาลัย

ตอน อยู่ที่เดิม

ตอน หน้าต่างบานเลื่อน

ซึ่งมีบางวัน
ที่หนูดีนี่ก็อยาก
คุยเล่นด้วย

จะน้อยดีว่า
ฮ่า ๆ

หยุด!

ย่ะฮ่า ๆ

ยัยตัวร้าย
ถือกำเนิด
ขึ้นแล้ว

ตอน เอ๊ะ! ใครสอน (1)

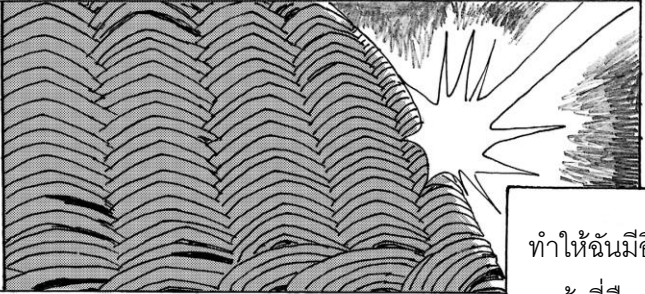

ตอน เอ๊ะ! ใครสอน (2)

ตอน ยอดนินจา

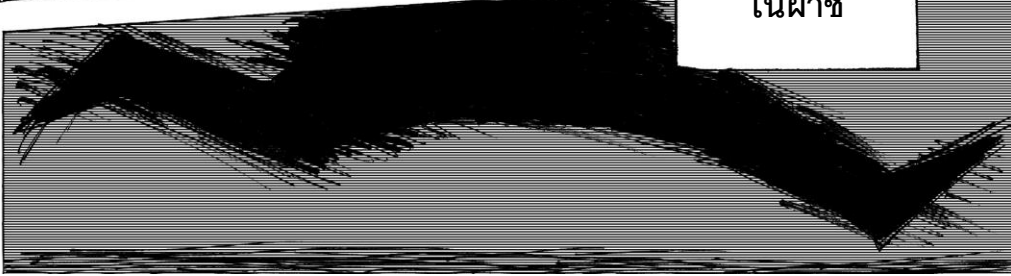
ทุกเที่ยงวัน
พวกผู้ใหญ่วัยทำงาน
จะกลับมากินข้าว
ที่บ้าน

ทำให้ฉันมีอีก
หน้าที่คือ...

พิทักษ์
กับข้าว
ในผาซี

เสียงแบบนี้
หรือว่า...!

ตัวเองสินะ
หนูดีทาโร่
!

หยุดนะ

อย่าคิดว่า
จะหนีได้เชียย

ถ้าไม่หยุด
ละก็...

โถก

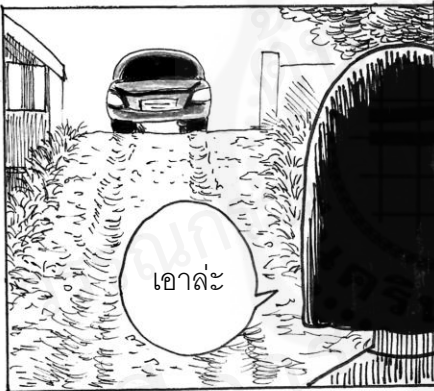
ฝ-ฟากไว้
ก่อนเถอะ

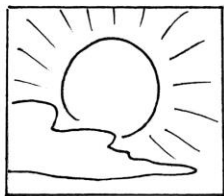
ฮะ ฮะ ฮ้า~

ตลอด 1 ปีนั้น
มีทั้งวันที่หยุดทัน
และไม่ทัน

แต่เหมือนจะมีวันที่
หยุดไม่ทันมากกว่า

ตอน ภารกิจสำคัญ

หนูดีมียา
ที่ต้องกิน
เป็นประจำ
เพื่อให้อารมณ์
คงที่

มารับยา
ทุก 6 เดือน
นะคะ อย่าหยุด
ยาเอง

หมอ

ว่าแต่
ทำไม

ฉันถึงเปิด
ฝาขวด
ไม่ออกล่ะ

อ๊ะ

มันมีระบบ
ล็อกไว้
ไม่ให้เด็ก
เปิดเองได้อยู่

เดี๋ยวพ่อ
เปิดเอง

ขอบคุณ
ค่ะ

อุม

เกิดมา
19 ปี
เพิ่งรู้

มีเรื่องหนึ่งที่ฉันยังไม่เคยบอก

บางคนกรีดร้อง
บางคนทำร้าย
ตัวเองหรือผู้อื่น

รวมถึงอาจมีการ
ทำลายข้าวของด้วย

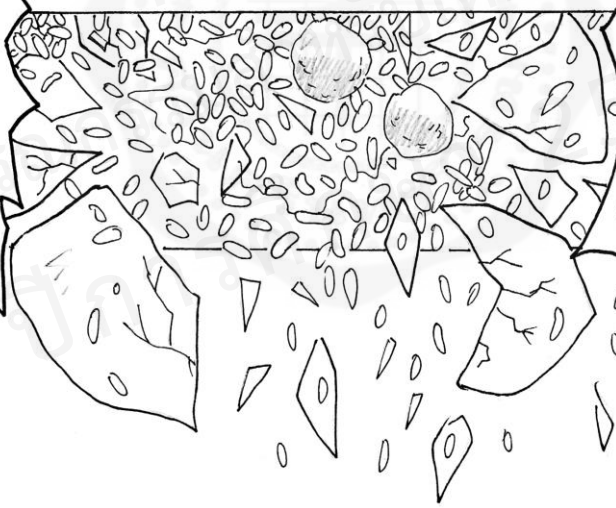

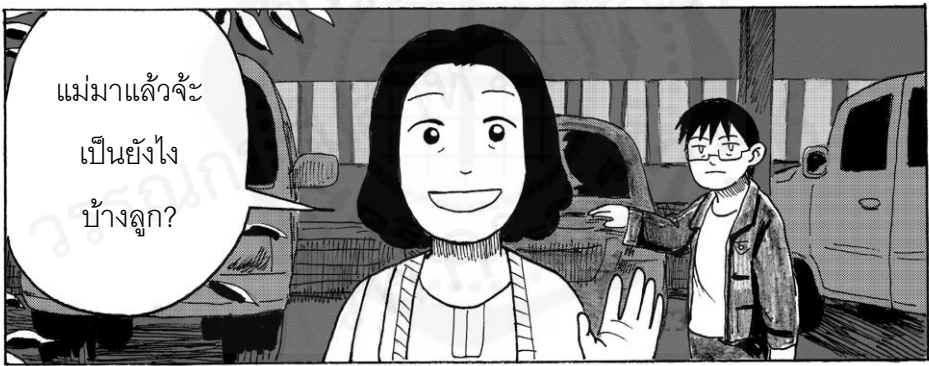
ข้าวที่เพิ่งตักให้เมื่อกี้

อากากาก

ออปโยน

ตอน สอนน้ำส่วนตัว

อย่างที่รู้ว่า
หนูดีชอบเล่นน้ำ
มาแต่ไหนแต่ไร

ถึงโตแล้ว
ก็ยังชอบอยู่

สิ่งที่ต่างกัน
คือจะต้อง
หยิบของติดไม้
ติดมือมาด้วย

เช่น
แชมพู

สบู่เหลว

แปรง

ยาสีฟัน

เอามาสร้าง
สวนน้ำ
ของตัวเอง

ตอน เคียวกรำ

ฉันอายุครบ

20 ปี

พร้อมกับบรรดาศาสตร์ชั้นสูง

มาหนึ่งอย่าง

เป็นไงละ

ร่างใหม่ของพี

นั่นคือ

ศาสตร์

แห่งการ

อดทน

จง

หวาดกลัว

ซะ!

ฮะฮ่า!

ซึ่งหนูดีเป็น

ผู้สอนฉัน

อย่างเข้มข้น

ขโมยเสื้อแม่

ขโมย
สบู่

ขว้างจาน

ฉีกหนังสือ

ล้มเสีย
ทำเลยจน

เหอะ!
ไม่ครณามือ
พีหรอกน่า

ไม่เป็นไร

วันเวลาผ่านไป
ฉันก็เริ่มรู้ตัว
ว่ากำลังเหนื่อยล้า
มากขึ้นทุกที

เพราะพลังความป่วน
ของน้องเหมือน
ไว้ขีดจำกัด

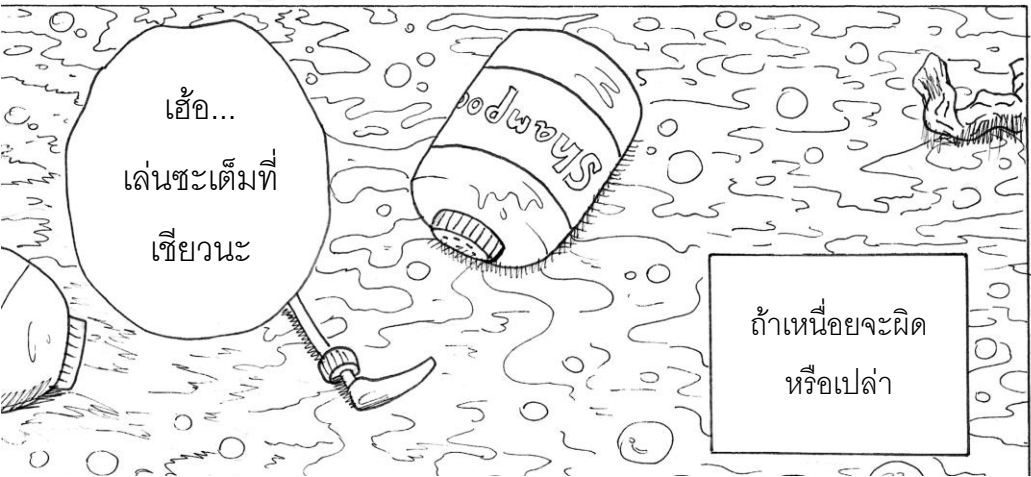
ฉันไม่รู้เลยว่า
พลังนั้นจะลด
น้อยลงเมื่อไหร่

ทำไมฉันต้อง
จัดการทุกอย่าง
ที่น้องทำและ
ตลอด

ฉันจะต้อง
อดทนแบบนี้
ต่อไปอีกนาน
เท่าไร

เฮ้อ...
เล่นซะเต็มที
เขี้ยวนะ

ถ้าเหนื่อยจะผิด
หรือเปล่า

แต่ฉัน
บอกตัวเอง

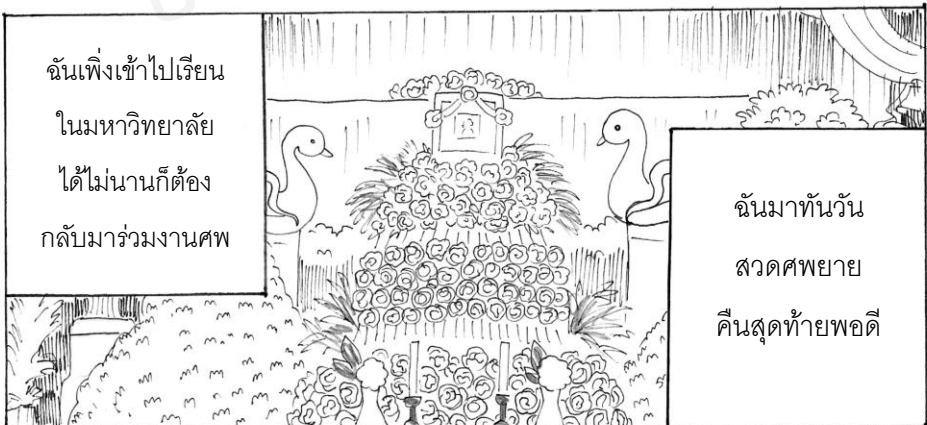
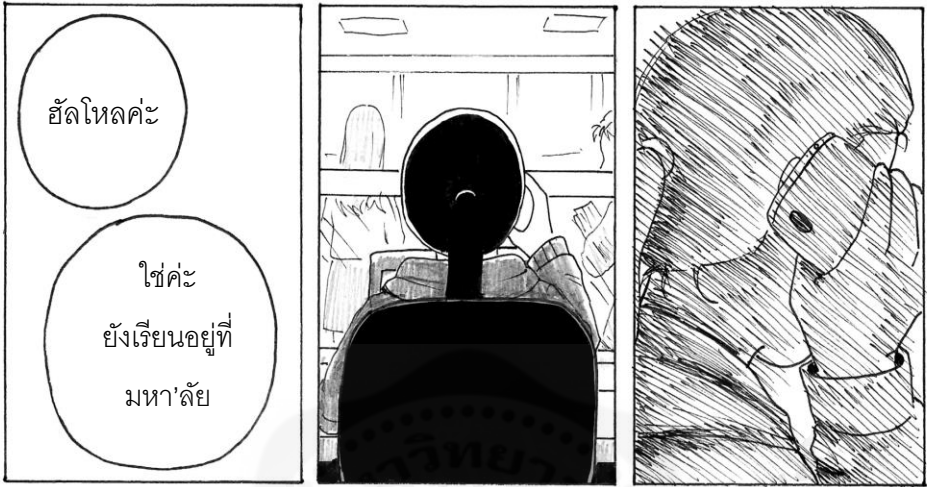

'ฉันไม่เป็นไร'

'ฉันไม่เป็นไร'

ตอน ความหวัง

ชนะน้อย
ดี๊ว!

ฮ่า ๆ

หนูดี
เป็นคนเดียว
ที่ยังว่าเรื่องได้

หนูดี
ไม่เข้าใจ
ความตาย

สำหรับหนูดี
ยายอาจแค่
หายตัวไป
จากบ้าน
เฉย ๆ

แต่บางทียาย
อาจต้องการให้
เป็นแบบนี้ก็ได้

เพราะตราบ
เท่าที่หนูดี
มีความสุข

ยายก็หมด
หวังแล้ว

ฉันไม่รู้เลยว่า
ที่จริงยายรู้หรือเปล่า
ว่าหนูดีไม่มีวันหาย

แต่ยายคะ

น้องต้องไม่เป็นไร...
หนูจะหวังแบบนั้น

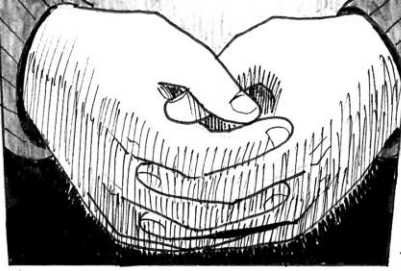
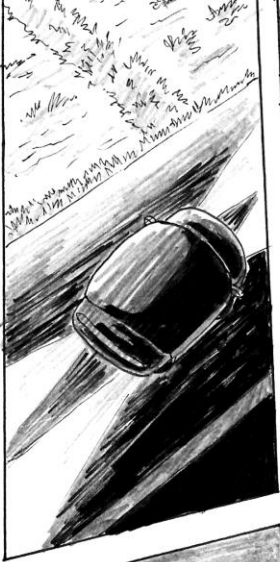

ตอน ระหว่างทางกับความจริง

หยุดคิดถึง
เรื่องนั้น

ฉัน

แต่ระหว่าง
ทางกลับบ้าน

ไม่ได้
เลย!

ขวัญเรียน
มหา'ลัยช่วงที่
พ่อแม่เกษียณพอดี

ถ้าตั้งตัวไม่ได้
ภายใน 6 ปี
ต้องจบแน่!

แต่อาชีพที่ฉันอยากทำ
มีแค่วาดการ์ตูนกับ
เขียนนิยายเท่านั้นเอง

รายได้จะพอ
ยาไส้หรือ?

ฉันจะมีโอกาส
ได้เป็นคนรวย
เป็นคนเด่นคนดังใหม่
ยังไม่รู้เลย!

ความมั่นใจต่ำ

เฮ้ะ
ถ้าฉัน...

ให้พ่อแม่สงเสียน้อง
นี่เป็นหลัก
ก่อนล่ะ?

ตั้งแต่พ่อเรียนจบ
พ่อก็ไม่เคยขอเงิน
จากปู่ย่าอีกเลย

แถมส่งเงินให้
ทุกเดือนด้วย

ภาพในความทรงจำ

กร๊อดดด

ทำไมพ่อต้องเป็น
เพอร์เฟกชันนิสต์
ด้วย!

รู้แล้วว่า
พ่อเก่ง
แต่เก่งแค่
คนเดียวไม่ได้
หรอก!

ข้าราชการ

การ

ข้าราชการ

ข้าราชการ

ข้าราชการ

ข้าราชการ

ข้าราชการ

ข้าราชการ

งั้นฉันควรหา
งานประจำดี ๆ
รายได้มั่นคงก่อน
สินะ...

โธ่เอ๊ย!

ฉันต้องทน
ทำงานที่ตัวเอง
ไม่ชอบ

เพื่อให้มีเงิน
ทำในสิ่งที่ชอบ
ฉันเธอ!

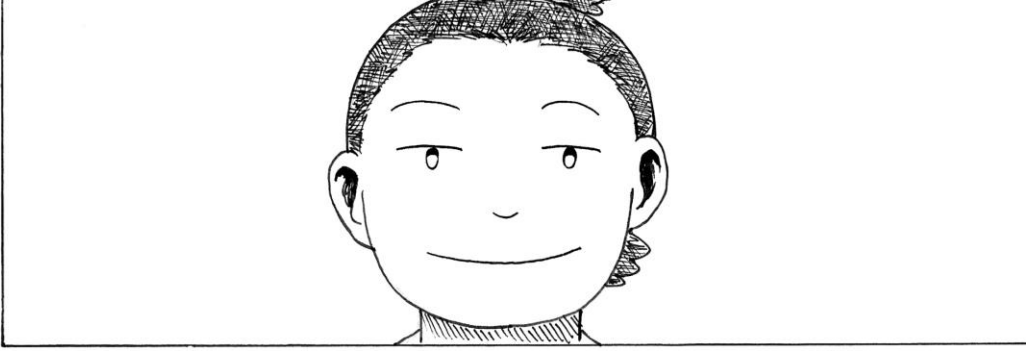
อ้ากก
กกก

เฮ้อ...

ฉันเองก็ต้อง

รับผิดชอบดูแลหนูดี

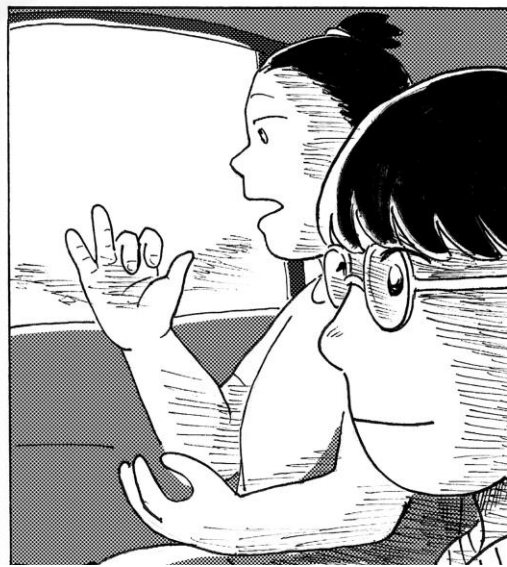
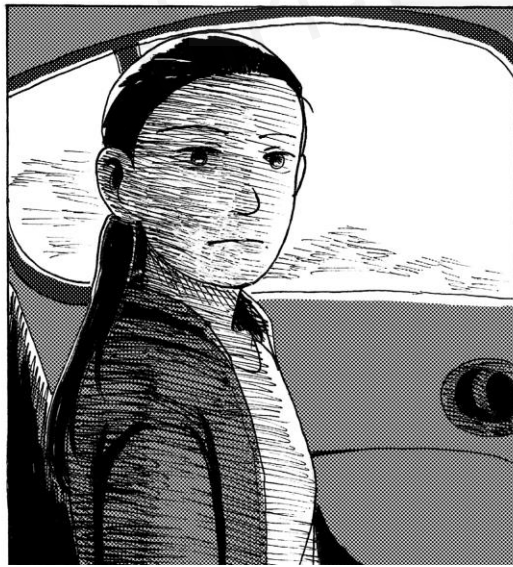
อีกคนด้วยสินะ

ฉันรู้มาตั้งแต่แรกอยู่แล้ว

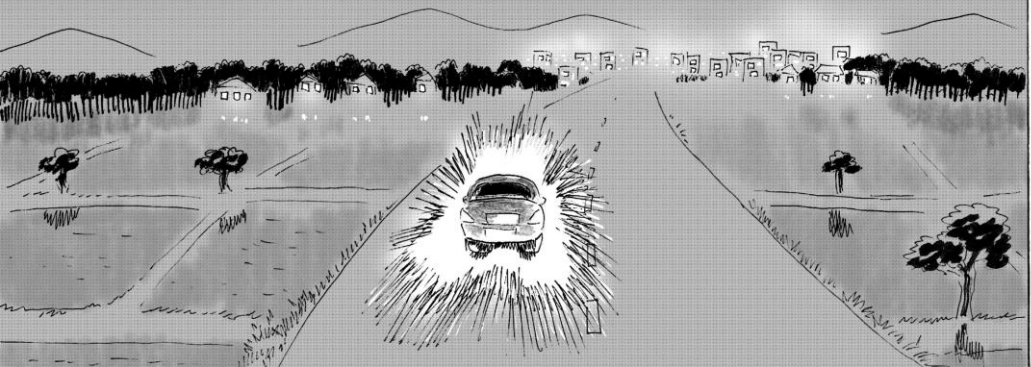

ฉันต้องเลี้ยงชีวิตของทุกคนในสักวันหนึ่ง
แต่ทั้งที่รู้อย่างนั้น...

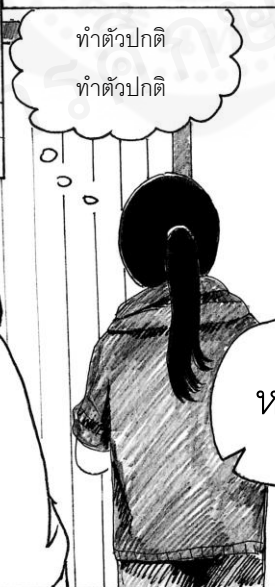
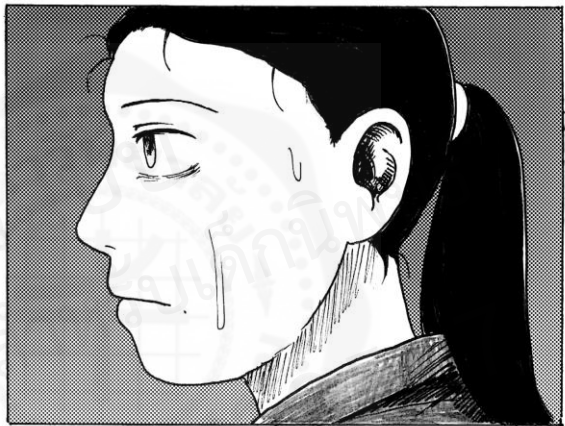
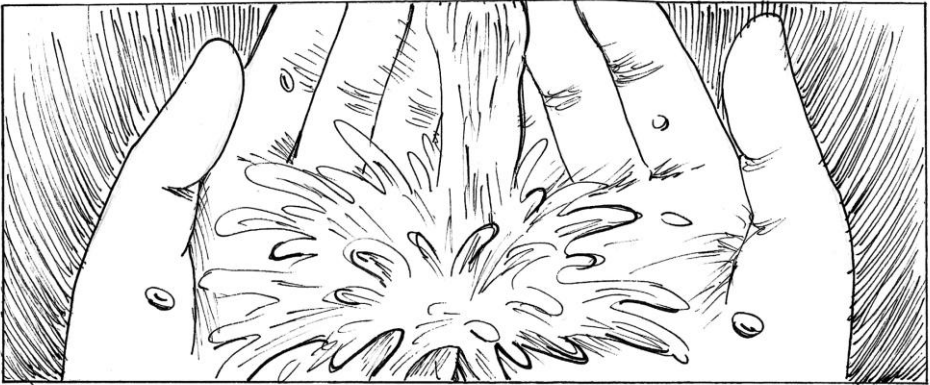

ฉันจะทำได้จริง ๆ เหมอ...

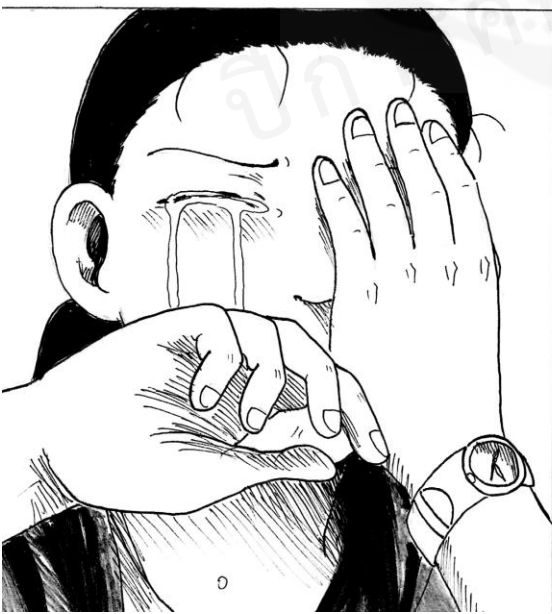

ตอน ทลาย

เมื่ออยู่ใน
อ้อมกอด
ของแม่

ความอดทน
ที่เคยมี
ก็พังทลายลง
อย่างง่ายดาย

หนูกลัวค่ะ

หนูไม่รู้ว่าจะหา
งานดี ๆ ทำได้ไหม

ถ้าหนูไม่มีเงิน
มากพอจะดูแลหนูดี
กับนาขวัญได้
หนูจะทำยังไงดี

ถ้า...

ถ้าหนูดูแล
ทุกคนได้ไม่ดี
หนูจะทำยังไง
ดีคะ?

ไม่เป็นไร

หนูไม่ต้อง
กังวลหรอก

แต่แม่ดีใจจริง ๆ
ที่หนูเป็นเด็กดี

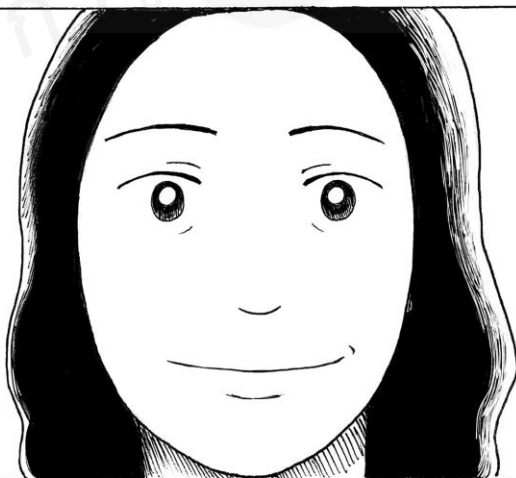
แม่เชื่อว่า
ถ้าเป็นหवाल่ะก็
ไม่มีอะไรที่
ทำไม่ได้หรอก

ถึงอย่างนั้น

จำไว้ว่า
หนูไม่ได้อยู่
เพียงลำพัง

หนูยังมี
พวกเราอยู่
ตรงนี้นะ

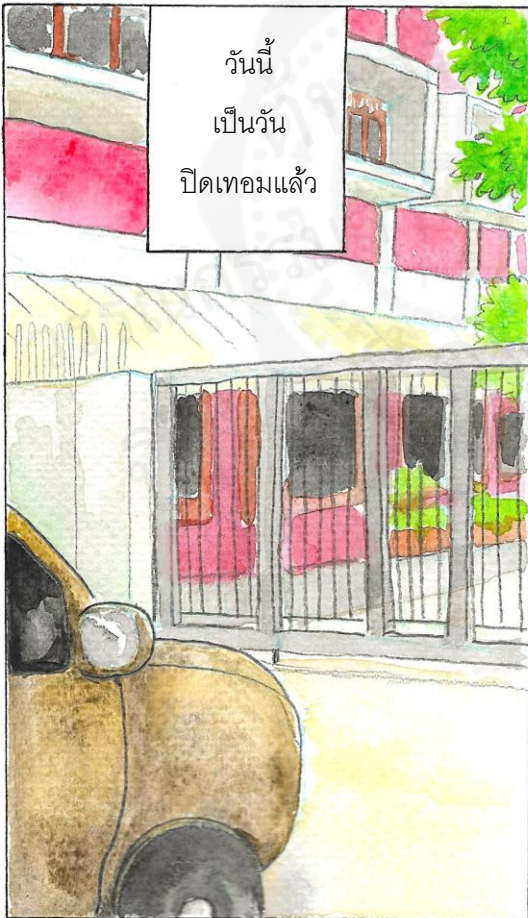

รู้สึกราวกับ
ดวงดาวใน
ค่ำคืนนั้น

เปล่งประกาย
เจิดจ้ายิ่งกว่า
คืนใด

บทส่งท้าย

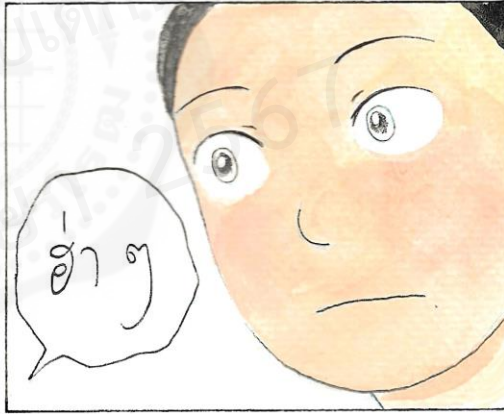

↑
กลายเป็น
หมีแพนด้าแล้ว
เรียบร้อย

ตลอดเวลา
ที่ผ่านมา

หนูดีมีเรื่อง
ให้ฉันต้อง
ประหลาดใจ
อยู่เสมอ

แต่ว่านะ...

หนูดี
เป็นแบบนี้
ดีแล้วละ

เกี่ยวกับผู้เขียน

บุญทิศา แก้วถິ่นตง (ยิวหา)

จบการศึกษาระดับชั้นมัธยมจากโรงเรียนอุทัยวิทยาคม จังหวัดอุทัยธานี

และกำลังจะจบการศึกษาระดับปริญญาตรีจากคณะมนุษยศาสตร์

สาขาวิชาวรรณกรรมสำหรับเด็ก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

